

La Innovación

EN INAUGURAR PROXIMAMENT LA NOV.

SUCURSAL

d'aquests Magatzems al carrer del Portal de l'Àngel, 10, hi quedarà establerta, igual que en les altres dues cases nostres, de la Portaferrissa, 7 i del carrer de Salmerón, 29 i 31, una Secció d'articles d'ocasió a preus veritablement sorprenents de tan econòmics

DE FRANÇA

L'ORIENT

LA SITUACIÓ D'ALEMANYA

BULGARIA

D'ANGLATERRA

La "Dixmuda" ha...
els recorts de la...
la i distància nave-
gant 119 hores per
França i Àfrica

El... es queixa a la...
d'amb...
per...
is al...
is al...
is al...

Alemanya i el feixisme internacional

(Del nostre enviat especial)

Mister Lloyd George, prenent peu del cop d'Estat Primo de Rivera, ha escrit un article sensuós cap ni pena, parlant del feixisme internacional. La tesi de Lloyd George és que avui al món hi ha un moviment general contra la democràcia, el triador del qual ha estat Lenin, que ha tingut molts deixebles, com Mussolini, Zankoff i ara Primo. La tesi molt brillant aparentment, és d'un confusionisme enorme.

Les coses han anat d'una altra manera. No crec que es pugui parlar de moviment general contra la democràcia pel fet del feixisme italià i del cop Primo, senzillament perquè ni Itàlia ni Espanya no han estat mai països democràtics. Es pot parlar de moviment antidemocràtic a França, Anglaterra, Suïssa o Estats Units, perquè en aquests països la democràcia existeix. Respecte dels altres, no és pas just d'abandonar la terminologia política balcanica o sud-americana, perquè l'altra hi és de més i la sud-americana és la justa. I la constatació curiosa és aquesta: en els països verament democràtics, com França, Anglaterra, Suïssa, Holanda, etc., el moviment antidemocràtic és d'uns efectes tan petits que es poden, avui per avui, considerar despreciables.

Deixem apart el cas de Bulgària perquè el que passa en aquell país no té res que veure amb aquestes coses. A Bulgària la política és la lluita de classes. No hi ha més que governar per un cantó i comunisme per l'altre. També cal no barrejar en aquestes coses Lenin i la revolució russa. Lenin com a revolucionari, és a dir, com a home contrari a un estat de fet i de dret, que ell era injust, és per definició antidemocràtic. El cop de força és la manifestació més pura de l'antidemocràcia. En aquest sentit, Lenin té les mateixes idees de Menéndez. Ara bé: una vegada realitzat el cop de força, l'estat que sorgeix d'aquest cop pot ésser anomenat de la manera més útil per a la propaganda. Si els russos, per comptes d'anomenar democràcia l'estat que ha sortit de la revolució — que és un estat, molt més organitzat del que sembla de la plaça de Catalunya — l'anomenen comunisme, ja no hi ha cap inconvenient. És una qüestió de terminologia. I la resta és ble-

ratúra del segon curs de Dret, d'infama memòria.
De tota altra manera van les coses a Itàlia, Espanya, Portugal i repúbliques transatlàntiques. En aquests països no hi ha hagut mai una lluita política de veritat, no hi ha hagut més que la rotació de la dictadura d'uns colles. En aquests països l'economia està en un estat incipient, la política és a les beceroles, però la constitució és la mateixa que la francesa, amb la diferència, però, que a França la constitució és una cosa viva i en aquests països només és viu l'article que la suspèn. L'existència del feixisme, el fet del cop espanyol, la pintoresca generalada americana, són les coses que demostren precisament que en aquests països la lluita política encara ha de néixer. Si als espanyols els ha calgut un cop d'Estat per convencer's que l'alba és un... l'Armídan un pobre senyor i En Salvatella un ximple, estan ben frescos! Nosaltres — dispensem — sabem això i molt més.

Té tan cert el que diem, que si s'examinen bé les coses resulta que no hi ha cap raó per a Itàlia, Espanya, etc., als cops de força no siguin diaris i sistemàtics. Res ho priva, i això i tot demostra la seva necessitat. A Espanya, si la constitució respongués al tarannàs de la gent, hauria d'establir el cop obligatori i s'hauria d'escriure el dret al cop en la renglera de drets més sagrats d'Espanya, el primer dels quals és el que tenen les cartes a no ésser obertes pel primer passavolant i el segon el dret que té tot hom a viatjar en llocera. No crec pas que sigui necessari, encara, reforçar l'argument. Poques coses hi ha tan objectives al món com aquestes. Ara bé: si d'això Mr. Lloyd George en dedueix que és nota en la nostra època un moviment antidemocràtic, deixem-li la iniciativa d'aquesta idea. Nosaltres, més que amb Lloyd George, estem amb el "Manchester Guardian", el qual ha escrit, a propòsit del cop d'Estat espanyol, que el que passa a Espanya, com el que passa a Itàlia, no són altra cosa que manifestacions de la "política a les penínsules". Aquest mot del gran diari liberal, el reduït de la mala fama que un diuaval de "La Publicitat" ha donat als butlletins internacionals de la premsa estrangera.

L'article de Lloyd George té una mena de segona part que es refereix a les manifestacions del feixisme a Alemanya. Després del que hem dit, és natural que Lloyd George trobi tan feixistes els comunistes com els nacionalsocialistes alemanys, és a dir, tan antidemocràtics els uns com els altres. És la teoria que els extrems se toquen. A Alemanya, però, tampoc crec que es pugui parlar d'antidemocràcia, perquè la democràcia no ha existit mai. Si això era veritat abans de la guerra, encara ho és més ara. L'única revolució que hi ha hagut a Alemanya és el pas del poder de la noblesa agrària i militar (junkers), a l'alta indústria. I el traspàs ha estat fatal. Mai la noblesa agrària de l'antig regim havia jugat la carta d'aquest país amb la fredor i crueltat que l'ha jugada Hitler. Ho hem fet observar i demostrat diferents vegades.

Acceptant, però, per un moment la terminologia de Mister Lloyd George, creiem que és encorlatíssima l'observació que fa el gran polític anglès quan diu que a Alemanya es resolrà l'esdevenir del feixisme i del comunisme internacional. Hi ha, en efecte, latent, en aquest país, una guerra civil. Les dues grans organitzacions antagoniques estan armades com exèrcits regulars. Els nacionalsocialistes tenen el partit organitzat militarment, tenen les seves centúries, els seus oficials i els seus caps. Perfidament fan maniobres en gran estil, com s'esqueia amb els regiments abans de la guerra. Els comunistes no es queden pas enrera. El partit té els seus nuclis econòmics, els seus sindicats, però la veritable estructura ve donada pels quadros de l'exèrcit vermell. Hi ha regiments, batallons, tropes d'avantguardia i tropes obreres territorials. L'organització està calculada sobre la creada per Trotsky a Rússia.

Les circumstàncies podrien fer que aquests dos exèrcits vinguessin a les mans i alzó hi pronosticaria el desenllaç del drama alemany per a dintre de pocs temps. Que les conseqüències d'aquest desenllaç podrien ésser definitives per al color futur d'Europa, no sabem si Lloyd George ho creu, sinó que ho creu tot hom.

Josep Pla

Berlin, 27 de setembre.

Creix l'agitació nacionalista a tot Alemanya

LA POLICIA "SCHUPPO" PROVOCA GRAVÍSSIMS INCIDENTS A DUSSELDORF DISSOLVENT UNA PACÍFICA MANIFESTACIÓ -- MORTS I FERITS -- ELS NACIONALISTES INTENTEN DIVERSOS COPS. LA SITUACIÓ DEL GOVERN DEL REICH -- DISCURS DE M. POINCARÉ I DECLARACIONS DE STRESEMANN

Dusseldorf, 1. — Els membres de la policia Schuppo han arrencat les proclames fixades pels comunistes, essent prohibida per les autoritats municipals la reunió que projectaven. Les autoritats franceses han detingut a alguns agitadors comunistes que excitaven la població rhenana contra les tropes.

Després d'una reunió celebrada pels separatistes rhenans, en la qual els filars dotze mil davant Hindenburg Hall i a la qual, malgrat l'oposició feta per les autoritats locals, hi assistiren més de quaranta mil persones, es reuniran nombrosos dispare, produint-se violents tumults, seguit en mig d'un indescriptible pànic.

De Poincaré resultaren nombrosos ferits. — Havas.

Dusseldorf, 1. — Ocurren greus desordres, provocats per una gran ostensió entre separatistes i policia alemanya. Un grup de trenta policies sorol del quarter amb ànim d'impedir una manifestació organitzada pels separatistes rhenans. Sense provocació d'aquests, la policia carrega sobre els manifestants, tractant de dispersar la comitiva.

La guàrdia rhenana, que guanyava l'ordre en la manifestació, repel·lida energicament la policia, pren la topada tal que ha hagut d'intervenir-hi altres desenes de policies. — Havas.

violentament a la sala alguns grups de policia que s'havien anat concentrant pels voltants, i sense cap raó ni provocació de cap mena, dispararen llurs pistoles contra els reunits.

Les ambulàncies militars franceses han retirat ja nombrosos ferits. El quarter de la Schuppo està ple de ferits per la policia, negant-se aquesta a tornar-los la llibertat. S'assegura que han resultat alguns morts.

Malgrat les exhortacions de les autoritats franceses, la policia continua disparant contra els reunits. També els comunistes fan alguns dispare contra els separatistes.

Alguns destacaments francesos han ocupat el quarter de la Schuppo, on han traslladat l'oficina de la policia.

En els cercles separatistes rhenans es declara que ja havien estat advertits de què se s'organitzava contra ells.

La població està irritadíssima contra la policia, i achain les tropes franceses, que s'han encarregat de restablir l'ordre. — Havas.

vingut en els incidents. A les sis de la tarda quedà restablert l'ordre pels francesos, però continuava regnant a la ciutat certa efervescència. Els detinguts rhenans foren posats en llibertat. — Radio.

DESPRES DE L'AGRESSIÓ EL NOC ENTRE LA POLICIA I ELS SEPARATISTES -- NOMBROSOS MORTS I FERITS

Dusseldorf, 1. — En el xoc d'ahir entre la policia i els separatistes es registraren nombrosos morts, tres d'ells schuppos, i seixanta ferits, molts dels quals són greus.

S'han practicat moltes detencions, especialment entre subversius i alts funcionaris. — Havas.

Dusseldorf, 1. — Aquesta tarda han esclatat nous disturbis a l'estació, resultant dos morts i 35 ferits. — Radio.

Paris, 1. — El corresponent de "Le Journal" a Dusseldorf diu que en els disturbis d'ahir hi hagué set morts, tres d'ells de la policia. El corresponent de "L'Echo de Paris" parla d'uns deu morts. — Radio.

ELS MATEIXOS PROCEDIMENTS

Dusseldorf, 1. — Sembla que l'enquesta oberta per les autoritats d'ocupació amb motiu dels incidents separatistes d'ahir a la tarda ha permès d'assegurar amb certesa que la població alemanya va emprar agents provocadors per tal que sorgissin els incidents que més tard havien de servir com a pretext de la seva intervenció en la dita manifestació. — Havas.

Del moviment comunista resultaren 200 morts: Es portaran a cap 20 assassinaments

Sofia, 30. — El Govern ha demanat a Bulgària que detingui 500 comunistes de la regió de Ferdinandovo, que en llur fugida travessen la frontera. Des de què començà el moviment han resultat morts uns dos mil comunistes. De les cinc mil detencions efectuades només se'n mantenen les duns vint caps, que probablement seran afusellats. — Radio.

detinguts anit passada per les tropes franceses han estat interrogats aquest matí.

Quan se'n convingu en mig d'un piquet de soldats, la població intentà linxar-los, havent de defensar-los els soldats.

A causa del xoc produït resultaren vint païssos ferits. — Radio.

ELS COMUNISTES PROTESTEN DE LA CONDUCTA

Dusseldorf, 1. — Els comunistes han publicat una proclama protestant contra la conducta dels schuppos. — Radio.

NOTA OFICIAL DE LA DIRECCIÓ DEL PARTIT SEPARATISTA SOBRE ELS INCIDENTS DE DIUMENGE

Dusseldorf, 1. — La Direcció del partit separatista ha facilitat a la premsa una nota oficial referent als incidents que es produïren en aquesta població.

L'esmentada nota, entre altres coses, diu el que segueix:

Els schuppos, policia prussiana, han pres per pretext incidents provocats precisament per agents provocadors seus, atacant sobtadament les nostres manifestacions pacífiques i matant homes, dones i nois.

Els rhenans, que havien estat empressonats, foren assassinats, essent tractades a cops les dones, amb inaudita brutalitat.

Alguns separatistes que portaven armes, veient-se en el cas de legítima defensa, s'hi tornaren, matant i ferint alguns schuppos. — Havas.

ELS NACIONALISTES L'AGITACIÓ CREIX

Frankfurt, 1. — L'agitació nacionalista a Baviera està molt lluny d'obtenir l'aprovació de tots els elements, principalment dels obrers. Siguin els que siguin els secrets desitjos de Von Kahr, tant si tracta de restablir la monarquia com fer-se atribuir per un període indeterminat poders dictatorials anàlegs als del Regent Horthy a Hongria, no trobarà davant seu un camí tan fàcil com sembla. En efecte, les organitzacions socialistes i les Unions del Treball han decidit de proclamar des d'ahir la vaga general.

Ara es veurà si la dictadura de von Kahr, sostinguda pels elements nacionalistes, és prou forta per imposar la seva voluntat. — Radio.

ELS NACIONALISTES A BERLIN

Berlin, 1. — Un grup de nacionalistes penetrà a la plaça de Gendarmen i intentà desmarcar la guarnició que ocupava la fortalesa.

El cap del grup ha estat detingut pel comandant de la Reichswer, i el grup ha estat dispersat.

S'han demanat reforços a la Reichswer de les guarnicions properes.

Les altres tropes han rebut ordre de reprimir qualsevol moviment revolucionari que es produïxi. — Havas.

EL GOVERN DEL REICH SERIOSOS DIVERGENCIES EN EL GOVERN ALEMANYA

Paris, 1. — Comunicant de Berlin al "Journal" que en el si del Gabinet s'han manifestat serioses divergències sobre la manera d'apreciar la situació.

Sembla que es fan maneigs per atnyar els socialistes del Poder, creant un Govern exclusivament burgès i de tendències nacionalistes. — Havas.

AVUI ES DECIDIRÀ LA SORT DEL GABINET STRESEMANN EN SERAN ENCLOSOS NOMBROSOS SOCIALISTES?

Berlin, 1. — La jornada de demà, dimarts, decidirà la sort del Gabinet Stresemann.

A discussió que començarà al Reichstag pot donar lloc a algunes sorpreses, calent preguntar si la gran coalició que sosté fins ara el Gabinet i la seva política continuaria subsistent.

En el seu mateix partit es manifesten ja indís d'esclís i s'annuncien vius atacs contra Stresemann.

S'ha ajornat altre cop la Conferència de Tànger i han començat les deliberacions de la de l'imperi britànic

Londres, 1. — La Conferència de tècnics anglesos, francesos i espanyols que entén en la qüestió de Tànger ha ajornat les seves reunions fins dimecres vinent.

El representant de França ha marxat a París, on conferenciarà amb el seu Govern. — Havas.

Londres, 1. — Aquest matí s'ha celebrat a la sala del Consell de ministres de Fownong Street l'obertura de la Conferència de l'Imperi britànic.

A l'esmentada Conferència hi assisteixen tots els primers ministres dels Dominions i representants de l'Índia.

La Conferència durarà aproximadament de cinc a sis setmanes. — Havas.

mann es parla inclús d'una modificació ministerial, de la qual en serien exclosos els socialistes per deixar el Govern solament amb els representants de la burgesia. — Radio.

LES REGIONS OCUPADES CAP A LA NORMALITAT EN LES COMUNICACIONS A LA RUHR

Berlin, 30. — Una ordenança del ministre de Comunicacions convida als empleats de Correu de les regions ocupades a que no oposin cap resistència a les ordres de les autoritats d'ocupació i restableixin immediatament totes les comunicacions, tant postals com telefòniques.

Una altra ordenança del ministre de Transports revoca les ordres anteriors que tinguessin per objecte dificultar els transports a la Ruhr. — Havas.

DUSSELDORF DEMANA PROTECCIÓ A LES TROPS FRANCESES CONTRA LES BRUTALITATS REALITZADES PER LA SCHUPPO

Londres, 1. — El corresponent del "Daily Mail" a Dusseldorf diu que la població ha demanat protecció a les tropes franceses contra les brutalitats realitzades per la schuppo. — Radio.

GERIMONIA NACIONALISTA A MUNICH

Munich, 1. — Durant la celebració d'una cerimònia commemorativa, la tropa i la policia ha desfilat per davant del krunprinz Rupprecht de Baviera, essent aclamats per la multitud. — Havas.

LA SITUACIÓ POLITICA DEL GOVERN DEL REICH

Berlin, 1. — El Govern de l'Imperi ha establert ja la seva línia de conducta en què es refereix a l'actual situació política, deliberant respecte del contingut de les proximes declaracions que farà al Reich el Cancellier Stresemann. — Havas.

DECLARACIONS DEL CANCELLER

Dusseldorf, 1. — Les "Notícies" de Dusseldorf publiquen les declaracions fetes per Stresemann al seu corresponent a Berlin:

"La resistència passiva ha estat inútil, digna el Cancellier. Ha demostrat al món, principalment a França, que és possible obtenir cap rendiment dels territoris ocupats sense l'assentiment i la llibre col·laboració de les poblacions. Si hem hagut de cessar en el combat, és perquè la continuació hauria perjudicat els fonaments econòmics i financers de l'Imperi. Això no significava una desaprova dels mètodes seguits fins ara ni l'abandó de la idea de lluitar per la llibertat dels països rhenans.

Aquesta té la persecució no plaent el Govern, sinó tots els alemanys mentre aquesta llibertat estigui menaçada. Els dies que s'acosten requeriran especialment la unió de tots els alemanys.

Aquesta unió solament és, el que ens permetrà d'obtenir el que requerim: en primer lloc el restabliment de la situació normal a la Ruhr, la llibertat dels presos, el retorn dels expulsats i la reposició dels funcionaris. — Radio.

Darrera hora

DE BARCELONA

MORT PER UN TREN

A dos quarts de nou d'ahir, un tren accidentat del Sarrià, davant el número 3 del carrer de Balmes, a prop de l'estació de Sarrià, que quedà destruït.

FINANCES I COMERC

COTITZACIONS DEL DIA I D'OCTUBRE DE 1923

Borsa Matí			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa Nit			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Diverses Estrangeres			
France	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa de Madrid			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa de París			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Canvi de l'Or			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa Tarda			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa de Londres			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa de Madrid			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa de París			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Canvi de l'Or			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

Borsa de Madrid			
Nord	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75
Alacant	10.75	Alt	10.75

LA BORSA, SETMANA PER SETMANA

Realment varem judicar amb claredat el conflicte bursàtil.

En la Borsa d'especulació—la fortament commoguda—ha tornat la normalitat que en el nostre article darrer donàvem per restablerta.

Normalitat no volia ni vol dir que s'hagi tornat a tipus de valors a fi de mes anteriors a la commoció, ni als de la mateixa.

Vol dir relació corrent d'operacions, sistema de liquidació normal i recobrat. Ha restat reduïda i novament inventariada la posició general d'operacions a termini.

Aquest matí de dissabte es clou al mercat Lliure: Nords, a 64'05 i Alacants a 63'65, canvis a fi d'octubre.

Abans d'aquests canvis que acabem de ressenyar, s'ha practicat abir i venen practicant-se encara en llurs essencials, les operacions de doble, per passar a fi d'octubre les operacions creuades a fi de setembre, aquest setembre tan pròdig en esdeveniments.

Van ésser dobles normals, fetes sense passió. Els capitalistes que aporten els seus cabals a la Borsa i a la Banca, satisfets i garantits per l'organització del Mercat Lliure posada a prova i de bell nou acreditada, han obrat amb serenitat i sense ambició.

Els Nords obren a 0.33'75 i els Alacants a 0.35.

Amib els preus reguladors del nou estat dels canvis que reduïren notablement del mes passat a l'aquest la valor de les dites accions i el capital consegüentment, són les citades dobles representatives d'un interès de 6.42 en Nords i 6.77 en Alacants anuals.

En les sessions següents de Borsa i de Mercat Lliure, aquestes dobles van pujar quelcom, però el to que cal registrar és el de primera hora.

Les dobles dels altres valors, més manejables, tampoc van oferir abans que són sempre lamentables i acabem sempre amb el descredit del valor.

De tot el que ha passat se n'ha de treure un bon profit. No es deu ni es pot forçar la màquina aegantant operacions a base de tipus en aparença immobilitats. No vivim ara, com en llunyanes èpoques bursatils, amb un gran nucli de clientela apassionat en pujar i baixar que permetia tot hora un canvi de mans, ni tenim en carrells, com tenim, un mercat de París engolidor o vomitador de grans partides que permetien importants liquidacions.

Això el borsista vell ho saben i, coneixedors de la Borsa, es resignen al temps. Si els borsistes nous ho ignoren, ho és que ho aprenguin. Començar les coses és fàcil; desfer-les és difícil.

En tota operació pendient, per optimitisme que l'aguant, ha de presidir el criteri sobre la seva voluntària o forçada liquidació. Quan aquesta no veu possible, en un ambient de Borsa, possiblement contrari, ha de prescindir-se'n o limitar l'operació.

Si no es té aquest criteri o aquesta conducta, a cada terrabastall de Borsa, tota operació desmesurada no permetrà establir càlcul de pèrdua i haurà de sofrir una diguem-ne matança individual.

El corredor o borsista novic, com ha passat ara, primer haurà de fer el sacrifici del seu nom, i després acceptar una liquidació d'ofici. I és massa sensible.

I encara més en el cas del company falit que es pot rehabilitar i es rehabilita dignament.

A més a més, cal tenir present que els terrabastalls a Borsa no es produïxen per la bondat o pel corc que pugui tenir els valors que en són víctimes, sinó per ésser els valors que tradicionalment es mantenen representant l'especulació i, sobretot, per la feblesa de la xarxa d'operacions. Així hem vist la setmana passada que mentre les accions de ferrocarrils baixaven fins a la vora de no interès, les obligacions de les mateixes Compagnies només es van commoure en l'angoixa suprema, d'un a dos cèntims, segons les sèries.

I privats d'aquests raonaments.

En els rotllons al comptat, on les impressions i els moviments arriben sempre retardades, car els nivells de rendiments no són els mateixos que

ve dedicant-se a prestació de fiances.

Es tracta, doncs, d'un empragist que genera, que ha de tenir ben estudiat el Banc de Catalunya, important element bursàtil, per quant patrocina l'operació.

Ha sofert moltes variacions aquesta setmana la moneda estrangera.

El matí del dimarts, dia 25, i per tant ex-cotització, es van tocar canvis extrems. Francs, 45'10; dòlars, 6'96; i lliures, 31'92.

El moviment era degut a la sorpresa de l'abandó de la resistència a la Ruhr, amb totes les possibilitats polítiques del canvi d'actitud de l'Alemanya.

Però el to d'aquell matí no gens va continuar-se ni tan sols sostenir-se un moment més.

El que ha tornat és l'aspecte de la llavallada de la pesseta.

Aquest matí s'ha accentuat.

Els canvis que a última hora re-unim, són:

Francs francesos, 44'90 (han començat a 44'70).

Belgues, 38'10.

Sussos, 130'25.

Dòlars, 7'29.

Lliures esterlines, 33'24 (han començat a 33'13).

Lires, 33'40.

Marcs, 0'10 pessetes el milió.

Corones austríques, 150 pessetes el milió.

R. Surinyas Sentles

Dissabte, 29 de setembre de 1923.

Cambra Mercantil

ACORDS DIVERSOS D'INTERES PER ALS COMERCIANTS

Diàrius passat es va reunir en sessió ordinària la Junta directiva de la Cambra Mercantil.

Presos a gus acords de règim interior de l'entitat, com aprovació de comptes, ingress de nous socis i pròxim acabament de les obres que es realitzen a l'estatge social, es tractaren les qüestions següents d'interès general.

Recomanació als socis respecte a liquidacions. — La Cambra Mercantil fa pública recomanació als seus socis que procurin extreure les garanties de forma i rat en la venda davant de públic, prescindint d'aquells mitjans de reclam que amb tot i no ésser de perjudicial per al comprador poden, no obstant, exercir damunt d'ell una suggestió a base de beneficis il·lusoris, que pel fet d'ésser-ho serveixen per establir una competència a comerciants similars, per tant, els preha que s'abstinguin d'annunciar liquidacions o transaccions existents, perjudicials als comerciants de mateix ram i poc favorables al prestigi de la classe.

El preu del fluid elèctric. — S'encomana a l'assessoria de la Cambra que cerci tot els elements que puguin servir de fonament per gestionar del Poder públic que innoxi una reducció justa en el preu del fluid elèctric que es consumeix a Barcelona, movent aquest i altres abusos de les companyies, com l'exagerat lloguer pel conductor i altres extrems interessats repetidament per l'associació en diverses ocasions anteriors de les Companyies i dels governants.

Restricció de la venda ambulant. — Novament es va acordar acudir davant de l'autoritat governativa perquè els seus agents intervinguin en l'abusiva i il·limitada lliertat que frueixen els venedors ambulants per exercir la seva professió tan poc ciutadana i tan perjudicial al comerç, reclamant, almenys, que des de set de la tarda —hora obligatòria de tancar els establiments— els diumenges quedi absolutament i rigorosament prohibida aquesta mena de venda, obligant, a més a més, als que l'exerceixen a complir els requisits legals que ja són pocs i privilegiats i, no obstant això, haurats a major part de les vegades, Sobre aquesta qüestió es va acordar dirigir una comunicació al cap de la Guàrdia urbana, felicitant-lo pel zel mostrat pels seus agents en la limitació d'aquest abus i d'aquesta tara per la ciutat, pregant que continuï i s'intensifiqui la seva tasca en aquest sentit.

El règim de taxes. — Vist que el nou Govern, amb indubitable i just desig d'aconseguir un abaratiment de la vida, ha establert novament el règim de taxes que havia estat assajat en els tems difícils de la guerra i primers de la post guerra, la Cambra Mercantil ha acordat dirigir-se a les autoritats prenent-lo en cas de persistir en l'aplicació de les taxes, es faci amb tota justícia i atenen les múltiples causes que concorren a la determinació dels preus, evitant de caure en un exagerat simisme que pot ésser en perjudici dels comerciants més humils i fins i tot en detriment del públic per reduir-se l'establiment de la taxa en alguns articles en un retraïment dels mateixos al mercat.

L'acordament de finques urbanes. — Havent-se ratat en aquest darrer dies dels acordats del Directori d'entrar a residir el problema dels Boquers, i havent d'extirpar, per altra banda, pròximament la pròrroga del R. D. del 21 de juny de 1920, s'acordà dirigir-se als representants del poder públic sol·licitant que siguin ateses les justes anàncies dels comerciants i tingudes en compte l'exposició i les bases formulades per la Cambra Mercantil i presentades oportunament al ministre de Gràcia i Justícia.

Per la major civilitat de Barcelona. — S'acordà dirigir-se a l'Ajuntament perquè en l'actua l'entitat el bon veure i la civilitat de Barcelona, entre ells, que es miri de reprimir els crims excessius i sorolls innecessaris de la nostra ciutat, sobre tot a les nits, hores del repòs, que en algunes botis és alterada per tota mena d'irridencies, i pregant també que s'obligui a les Compagnies constructores dels ferrocarrils metropolitans a ajustar-se estrictament a les bases concertades amb l'Ajuntament, principalment en l'obertura de les Rambles fent-les més transitable i en l'actualitat i en el millor de la neteja, treient més sovint la terra i nols que com a conseqüència de les obres s'hi posa.

S'interessà també del governador la recollida de castreres. Fou acordat, respecte aquesta última autoritat, felicitar-lo per haver posat fre als excessos de la pornografia, veritable flacell que en aquests darrers temps patia Barcelona.

Per les mostres d'interès ciutadà que donen, la Cambra Mercantil s'ha li-

gít als veïns del carrer de la Boqueria, constituïts en associació, felicitant-los per l'interès posat en la m'fora d'aquell típic carrer sense reparar amb esforços com el que suposa la instal·lació dels nous fanals ara inaugurats.

Les relacions amb la Comissió Mixta del Treball. — E president donà compte de la marxa dels assumptes d'interès general sotmesos a l'examen de la Comissió Mixta i de l'actuació dels representants de la Cambra en aquell organisme, essent aprovada i felicitant-se de les diferències observades envers de l'associació fent referència a la seva tasca en els Anals que aquella institució oficial publica.

L'Exposició del Moble. — La Cambra es felicita de l'èxit obtingut per l'Exposició del Moble a la qual ha cooperat formant part la Junta i pregant als socis que hi concorreguessin com ho han fet molts d'ells.

Reclamacions d'ordre tributari. — S'acordà reclamar a la Delegació d'Hisenda el que s'obligui a complir a tots els venedors de les entrants els seus deures fiscals, contribuint així, poc o molt, a atenuar la competència que estableixen als altres comerciants, i a propòsit d'això s'acordà interessar de l'Ajuntament el tractat de tots ells a zones menys poblades de la ciutat, constreint-los a vendre només objectes vells i tarats.

S'acordà també cursar una comunicació al cap del Directori fent-li present la necessitat de reparar més equitativament les càrregues tributàries i de minvar les despeses per tendir a l'anivellació dels pressupostos de l'Estat.

Es prengué acord, finalment, de protestar de la forma com s'ha fet d'encà que som al nou any econòmic el cobrament de les contribucions, irregularitats que han ocasionat la incursió en anorm de molts contribuents, demanant el perió d'aquests recàrrecs.

Es donà compte de diversos ofícis, un d'ells del consell del fanó donant eràcies per l'interès mostrat per la Cambra en ocasió de la catàstrofe produïda en aquell país, i es van eviar impressions en vista de la situació general de l'Estat des de la implantació del nou règim.

Mercats

INFORMACIÓ DE LA CASA J. ESPINAS Adobos

Superfosfat de calç 18/20 àcid fosfòric i 1/2 nitrogen, a 15 pessetes els 100 quilos.

Superfosfat de calç 18/20 per 100 àcid fosfòric soluble, a 12.

Superfosfat de calç 16/18 per 100 àcid fosfòric soluble, a 11.

Superfosfat de calç 13/15 per 100 àcid fosfòric soluble, a 9.

Sulfat d'amoniac 20/21 per 100 nitrogen, a 35.

Nitrat de sosa 15/16 per 100 nitrogen, a 44'50.

Sulfat de potassa 90/92 per 100, equivalent a 49/50 potassa pura, a 31.

Clorur de potassa 80/85 per 100, equivalent a 50/51 potassa pura, a 29.

Materia orgànica còrnea natural 10/11 per 100 nitrogen i 2/3 àcid fosfòric, a 40.

Nitrogen "Sant Jordi" 8/10 per 100 nitrogen, a 35.

Producte fosfatat "Sant Jordi", a 60.

Sofres

Sofre "Sant Jordi" 98/100 per 100, el sac de 40 quilos, a 12'50.

Sofre "Sant Jordi" "Extra fi" 98 a 100 per 100, el sac de 40 quilos, a 14.

MERCAT DE COTONS

Cotitzacions del dia 29 de setembre de 1923

NEW YORK		LIVERPOOL		New Orleans	
Setor anterior	18.50	Setor anterior	18.50	Setor anterior	18.50
Obertura	18.50	Obertura	18.50	Obertura	18.50
Setor telegràfic	18.50	Setor telegràfic	18.50	Setor telegràfic	18.50
Tanca	18.50	Tanca	18.50	Tanca	18.50

Mercat de D'OLIVES

Corrent bo, a 200 pessetes quilos.

Idem superior, a 204'34.

Classe fina, a 230'13.

Idem extra, a 273'01.

A més productors següents preus molt fermes.

OLIS DE PINYOLA

De color verd primera de 122 a 122.

Grac primera, de 122 a 122.

Grac segona, de 108'69 a 108'69.

Sense envàs.

Preus sostinguts, amb tendència pujant.

OLIS DE COCO

Planc, amb envàs, a 160 pessetes quilos.

Cochin, a 210.

Palma, a 190.

Mercat ferm, amb probable minva.

OLIS DE LLINOSA

Cru, a 100 pessetes els 100 quilos.

Cuit, a 108.

Sense color, a 220.

En catxes, 8 pessetes més per quilos.

OLIS DE CACAUE

Corrent, a 175 pessetes els 100 quilos.

Refinat, a 160.

El mercat ferm, havent vingut ja que ensenyàrem en la classe mesible.

Arribades de la present setmana:

Olis andalus, 2 vagon.

Queden a l'emmagatzematge 2 vagon.

Per la mar han arribat 30 vagon d'olis andalus.

Mercat de Vich

Ovi, una dotzena, 3'50 pessetes.

Gallines, el parell, de 17 a 25.

Pollastres, el parell, d'11 a 17.

Canils, el parell, de 8 a 12.

Mamelons, un, de 30 a 80.

Nodrisos, un, de 40 a 225 pessetes.

Patates, els 100 kg., a 17 pessetes.

Xeixa, q. de 55 kg., a 22'50.

Formig, q. de 55 kg., a 21 p.

Civada, els 100 kg., a 30 pessetes.

Ordi, els 100 kg., a 29 pessetes.

Mercat de Calat

Blat, de 22 a 22'50 els 55 quilos.

Ordi, de 13 a 14 els 44.

Vores, de 24 a 25 els 57.

Quilots, de 19 a 20 els 44.

Datates, de 8 a 8'50 els 40.

Patates primera classe, a 58 els 100 kg., a 5'50 els 22.

Mel, a 10'50 els 30.

Ciment, a 6'50 els 40.

Carbó vegetal, d'Alzina, de 32 a 32'50 els 120 quilos.

Idem idem, de 34 a 38 la ton.

Gallines, de 14 a 20 parell.

Pollastres, de 8 a 12 parell.

Canils, de 7 a 10 parell.

Idem de bosc, a 5 parell.

Predios, a el parell.

Llorens, de 20 a 22 parell.

Ovi, a 3'25 pessetes dotzena.

Polla de blat, a 12 els 100 quilos.

Peró, de 8 a 9 pessetes els 100 quilos.

Idem idem, de 4 a 4'50 la dotzena.

Mercat de Ba'guer

Ciment, a 11 pessetes.

Ordi, a 13'25.

Faves, a 22'50.

Pavons, a 23'50.

Morons, a 10.

Vores, a 25.

Preus per 80 litres.

Blat, a 23'50 els 55 quilos.

Idem idem, a 22'50.

Patates, a 57'50 els 100 quilos.

Idem idem, a 45.

Quilots, a 19'50 els 60 quilos.

Moneda, a 19'50 els 35.

Segona, a 5'50 els 25.

Son fulla, a 5'50 els 20.

El mercat encalant.

EXPOSICIÓ DEL MOBLE

STAND N.º 120

Visiti aquest stand on pot apreciar l'alta qualitat dels mobles i prestatgeries d'acer

Allsteel

I l'exceïència de les calculadores

"BRUNSVIGA"

V. GUILLAMET - Rda. Universitat, 31 BARCELONA

SOLER I TORRA G. MANS

BANQUERS

RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, I BONSUCSES, 4

VALORS - CUPONS - GIRS - CANVI

Negociem tots els cupons venent ciment 1 d'octubre vinent

No existíen veramente pobles nius ni terres noves, ni homes novells. L'orgull de la novetat és orgull de mort. La pretensió de la modernitat és ridícula d'ignorant. Per sola la terra passen els límits intencibles que marquen les èsses successives de tots els éssers; i per dins de la nostra ànima es descubrien les anades de la nostra ascendència humana i nacional, si pogués, sin arribar en aquest pasatge les terres i les ànimes, les tro-

[illegible]

A la segona meitat del segle XIX, un viatger il·lustre, F. B.

La història de Sant Pere de Roda comença en els primers segles del cristianisme. Una llegenda, que ha recollit Verdaguier, conta la feia pineda d'uns mariners que van dur a la muntanya de Roda els reliquies de l'Apòstol. Això és quan el cristianisme no havia arribat encara a les cales aspres de Cap de Creus, quan les galies ja hi s'havien jutzaven a Colip i Venús navegava, nés en cà de Cap de Creus i el seu coscos ja resplendent. Sigui o no sigui, els catòics de Sant Pere de Roda van ésser molt units. En triant dependien del Monestir de Sant Esteve de Banyoles. I quan començava amb la Mareia Alabaquen, tota la sobirania dels reis frances, li apodafava de Catalunya, quan havia pactat amb la lliga dels naves, les dillacions reals.

Robusteixen Sant Pere de Roda

La història de Sant Pere de Roda, l'estudi de la seva ins-
taució, de la seva organitza-
ció senyorial, de la seva acció
civilitzadora, està per fer, i pot-
ser no es farà mai. Només uns
muntcs epíscops diversos ens

de la Selva

El gran anacronisme que havien d'ésser estada temporal dels reis i prínceps i també dur sepulchre, es reconeix a mitjans del segle XVI, quan el comte Ramon Berenguer IV acollia de

En distinguir autor dia, referir-se a aquest aspecte de la fiada dels dos centres en europeització de la persona catalana, que després d'haver estat un temps la nostra ben dintre el magne domini franc havent rebut el proffius mitament de la civilització romànica, després de mantenir a nostres modestes relacions a particulars i literaris, amb els portants cruedes de les Galls, a després de participar la nostra gent en el generós lloçament de les croades, una no i doble influència en l'ordre la vida monàstica i en l'estat de l'art, la influència del Clister de què són filles les construccions i les organitzacions monacals de Poblet i de Sant Cugat, arribava a Catalunya, la segona meitat del segle XIII com igualment hi penetrava ressò de les grans transformacions cavalleresques d'Europa.

ELS MONUMENTS CAIGUTS

SANT PERE DE RODA

Després de la major part del gran reial de Catalunya, de mateixa manera que el gran monestir ripollès era guardat de les restes dels gloriosos prínceps de la família dels comtes de Barcelona. Però com hi hem dit, al començament aquests monuments no eren dels nostres reis llocs de morosolament, sinó que molt sovint foren llocs de solitari i pau preferit d'alguns d'ells.

Per això l'ur destí esplendorós s'enllaça estretament amb la vida de la dinastia reial catalana, a la qual sobreviuen els més d'una centúria. Son innombrables els detalls que revelen la intensa vida espiritual d'aquests dos centres, i la seva íntima relació amb la vida dels nostres reis més gloriosos. La gran biblioteca de Pere el Cerimoniós, de Poblet, demostrant la decidida afició literària d'aquell monarca com la seva profunda simplicitat pel monestir, el meravellos palau de Martí l'Humà, i una prova esculpida del refinament artístic de l'esperit català de l'època.

La gran biblioteca de Pere el Cerimoniós, de Poblet, demostrant la decidida afició literària d'aquell monarca com la seva profunda simplicitat pel monestir, el meravellos palau de Martí l'Humà, i una prova esculpida del refinament artístic de l'esperit català de l'època. La gran biblioteca de Pere el Cerimoniós, de Poblet, demostrant la decidida afició literària d'aquell monarca com la seva profunda simplicitat pel monestir, el meravellos palau de Martí l'Humà, i una prova esculpida del refinament artístic de l'esperit català de l'època.

Altament, a la importància de Poblet, també hi contribuïa la seva situació tan a prop de la frontera, entre Tarragona i Lleida, situació que li donava grans comoditats tota a l'ho de repòs dels nostres reis en els seus viatges de Barcelona a Saragossa.

Però perquè el destí d'aquests grans centres de cultura anava tan estretament lligat amb el de la confederació catalano-aragonesa, és que quan aquesta perd la seva personalitat política començava a decadència dels reis de Catalunya, Poblet, a partir d'aquest moment, es trobava vacil·lant en les seves adhesions, documentant-se sovint per situacions polítiques que no representen pas la genuïna expressió de la terra que l'ha donat.

Durant les contencions que agitant Catalunya durant l'any 33 del segle passat, Poblet fou víctima del furor dels reis dels pobles de després amb els quals el Monestir havia sostin-

gut llargues lites i plebs seculars. La Comunitat abandonà el convent, esdevingué per les moltes que arribaven de per tot arreu, i els monjos es dispersaren. Quan els veïns de Vimbodí i altres pobles dels voltants hagueren esment de la situació de Poblet empenyeren el saqueig del gran Monestir contra el qual havien hereditat una invencible. De primer, l'escameia no fou gaire empulsió; però la impunitat i l'abandó de la víctima excità la fúria assassina, que en la seva embriaguesa erribaren a proclamar "bàrbarament" les llores dels grans monjos que hi reposaven, cremant i enduint-se'n qualsevol després, obres meravelloses que s'han perdut irremediablement.

Apartat estat l'abandó criminal d'aquells canons anys. Poblet era l'home caigut del que s'havia en la llum. Les seves pedres seculars i venerades havien desapareixent per basar les construccions més humils i més col·loquials im-

portantament, aquesta destrucció sistemàtica es pot delectar; però, fins avui no s'ha marcat d'una pietat passiva. El gran monument, l'obra cabdal arquitectònica de l'art català medieval, respon més aviat de la cultura catalana, resta d'empassar. El visitant, a la passió entre duïnes. Els clausurats, els afers, les grans obres, presenten amb trágica claredat el seu passat esotèric. La seva vida però tot itant íntima com ara resulta, encara dona al·lègia per aspirar a una novella grandesa.

LA SEU VELLA DE LLEIDA

En En Piferrer, en la seva obra "En Piferrer i la seva vida", apareix una descripció de l'any 1899, segons Piferrer que descriu la visita a l'edifici de la Seu Vella de Lleida amb aquestes paraules:

"Al la vista de un temple de estorja, gòtic i mutilado en tantes de sus partes. Deu de anegada en la raça, saluda al passat, el viador. Les roques passades de la catedral antiga, y el de Lleida conservando las llores que en aquella alfabica hizo morar en la espina de la muralla, la edificaron dentro el recinto de una for-

leza, y al ver su abandono, sus ventanas rotas, su interior convertido en cuartel y almacenes, y derribados los sepulcros, vióense a la imaginación las palabras del sublime profeta: "los caminos están de luto, porque no hay quien venga a las solemnidades, todas sus puertas destruidas...". Desechó el Señor su altar, maldijo su santuario, entregó en manos del enemigo sus murallas torreadas; dieron voces en la casa del Señor, como en día de solemniaidad".

Han passat més de vintanta anys des que el perspicaz crític barceloní escriu aquestes paraules. La seva música artificiosa, avui ens sembla absurdament llunyana i exòtica; un hom no se sap avenir que el crític més afínal del seu temps, l'esperit més delicat i sensible d'aquella poca, pugui exhalar la seva justa i profunda indignació d'arxista, d'home simplement civilitzat, fill de Barcelona en una forma tan aliena a l'impuls del seu instint natural. L'esforç que necessàriament suposa l'ús d'aquestes formes d'expressió, d'aquesta curiosa guardadropia literària en un barceloní de suca i arrel, sorprèn i apena. Però encara sorprèn i apena molt més que la indignació que les produïa, avui sigui tan legítima com aleshores. Fa gairebé un segle que En Piferrer retria la vergonya de la magna Seu de Lleida convertida bàrbarament en quarter, però malgrat d'aquest temps, malgrat de totes les protestes de cordialitat i de respecte, la vergonya encara dura. Avui, com aleshores, hem de contemplar l'escarni de la seu vella de Lleida, hem de veure una de les joies arquitectòniques de més autèntica valor, un dels nostres monuments més representatius, artísticament profanat, abandonat i solitari al cim del tossal, com un esquelet posat damunt de l'antiga ciutat famosa, trágic moment de la seva passada grandesa.

En Piferrer descriu la meravellosa construcció assenyant-ne amb emoció les nombroses bel·leses. Per desdita de les seves descripcions retriquies hi palpita una veritable emoció d'artista i de patriota i acaba la visita amb unes paraules que tenen avui una peculiar significació i una actualitat tan viva que no sabem estar-nos de transcriure-les.

"Esta es, diu, la catedral en que la mano del rey don Pedro I, el Católico puso la primera piedra por julio de 1203, y que fue destruida por, octubre de 1278; último suspiro

del arte bizantino, que cedia plaza al gótico, cuya proximidad ya revelaba en las bellas combinaciones de sus ornatos." I després d'un engrasament líric, on diu que en veure la tan bella i majestuosa, diria que l'art normand es volgué acomiadar de la terra que havia cobert de santuaris amb tota la pompa i el luxe de les seves decoracions, enclauant les seves formes riques dels pilars massissos, amb alfileres gregues, garlandes d'arabescos i la imagerie dels capitells, afegeix:

"Mas ¿por qué esos tabiques atajan las naves majestuosas? ¿por qué esas tabiques en las arcadas del claustro? ¿Cuánto tiempo esos proyectiles habían de estar que subsistiera el templo? ¡sin embargo, ¡tan fácilmente se repone en su estado primitivo! Pero nos olvidamos de que los soldados de Felipe V no respetaron las cénizas de don Alfonso III el Benigno; que el insolente militar que gobernaba en Lérida en su nombre echó atropelladamente del santuario al Señor y a sus ministros; que desde entonces se ha dejado aquella obra abandonada a su propia ruina; y que antes de restaurarla, se prefirió prodigar caudales en la construcción de un nuevo templo. Entre tanto, las rápidas sepulcrales sirven de esplanada a la artillería; y si atraído por la fama de lo pasado buscamos en Lérida y en aquella antigua catedral, oh viajero, las tumbas que la decoraban, pldoselas a los feroces guerreros que espacionaron los huesos de los finados, y huye indignado de aquel recinto ex-

Guillem de Montcada, el 31 d'octubre de 1278. Aquestes dades indiquen bastament l'estil que predomina en aquest incomparable monument tan despiadadament tractat. El segle XIII fou una època d'esplendor per les arts i per les llores. La magna seu vella de Lleida constitueix una bellíssima mostra del romànic bisantí amb ornamentació moresca, amb el segell propi del període del pas del romànic al gòtic, evolució que s'estava ope-

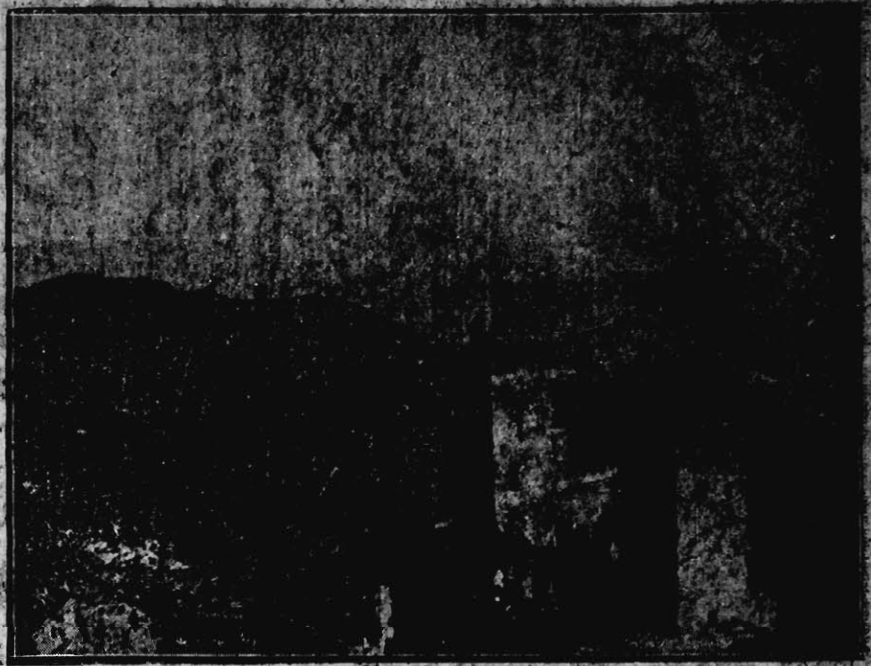
LA SEU VELLA DE LLEIDA. — EL CAMPANAR

clamando con el profeta: "¿Cómo se ha olvidado el oro, se ha mudado su hermoso color, han sido dispersas las piedras del santuario en las cabezas de las plazas?"

Del 1707 ençà, la bella Seu de Lleida és prisionera. En aquella època, amb motiu de les guerres, es manà traslladar la catedral a l'església de Sant Llorenç i acordada la construcció de la nova seu, l'antiga es convertí en magatzem i quarter d'artilleria, i es rodejà el recinte de muralles.

Quan els cristians reconquistaren Lleida, a l'any 1149, restabliren l'església, portant-hi de Roda la cadira episcopal, que s'hi havia traslladat amb motiu de la invasió musulmana. Durant aquest període serví d'església una mesquita edificada pel bisbe de Lleida, Guillem Pérez de Ravitalls, emplaçada en el lloc que domina la ciutat pel costat Nord de l'antiga fortalesa de la Suda, que més tard fou palau dels reis d'Aragó. Aquella mesquita, coberta amb cúpula, va haver-se de tancar, però, seu establiment, esdevint destruïda a conseqüència del segle XIX per l'explosió d'un polívor.

Per posar terme a l'estat precari que significava la utilització d'aquell temple, s'acordà la construcció de la catedral, posant-se la primera pedra el 22 de juliol de 1203, per mans del rei d'Aragó En Pere II i el comte Armengol d'Urgell, junt amb el bisbe Gombau de Lampardella. Setanta cinc anys després, va ésser consagrada per

SANT PERE DE RODA. — LES TORNES

pisos per un traspol postis. Els capitells han estat coberts amb una capa de calç. La cultura de la pietat d'alguns d'ells ha pogut salvar de pitjors injúries. La part externa ha estat mutilada o horriblement desfigurada amb vils embans que obturen portals i arcades i en els quals s'hi obren sòrdides finestres. Malgrat això, l'antiga Seu encara projecta la seva ombra augusta damunt de la ciutat. El que s'hi acosta encara pot admirar en els arcs i en les portalades, especialment en la dels Fillois, exemplar únic en la nostra arquitectura. Part meravellosa dels artistes que les rebellaren, i sentir la gràcia atrevida de l'incomparable campanar, guaita sèrula que vella l'abundor de l'horta i la ufania dels vergers lleidatans, esperant amb orgull el dia que les aigües del Segre reflectiran novament la seva glòria un cop restituit a la cultura.

pisos per un traspol postis. Els capitells han estat coberts amb una capa de calç. La cultura de la pietat d'alguns d'ells ha pogut salvar de pitjors injúries. La part externa ha estat mutilada o horriblement desfigurada amb vils embans que obturen portals i arcades i en els quals s'hi obren sòrdides finestres. Malgrat això, l'antiga Seu encara projecta la seva ombra augusta damunt de la ciutat. El que s'hi acosta encara pot admirar en els arcs i en les portalades, especialment en la dels Fillois, exemplar únic en la nostra arquitectura. Part meravellosa dels artistes que les rebellaren, i sentir la gràcia atrevida de l'incomparable campanar, guaita sèrula que vella l'abundor de l'horta i la ufania dels vergers lleidatans, esperant amb orgull el dia que les aigües del Segre reflectiran novament la seva glòria un cop restituit a la cultura.

De Catalunya

REUS.
Servei d'automòbils.—Cèdules.—Les castanyeres.—Repartiment de premis. D'esport

"Ha estat sol·licitat el corresponent permís per establir un servei de conducció de viatgers i mercaderies entre aquesta ciutat i Cambrils.

—El dia 30 s'acaba el termini d'adquisició de cèdules personals, sense recarrec.

—Han fet la seva aparició a les cantonades les típiques castanyeres, si bé el fred no ha aparegut per encís.

—Així va tenir lloc al Centre de Lectura l'acte de repartiment de premis als alumnes de les escoles de la dita ciutat cultural.

OLOI.
L'Ateneu Deportiu i l'Olot F. C. empaten a dos gols.

Diumenge, a les quatre de la tarda, tingué lloc un partit de futbol amistós entre el primer equip de l'Ateneu Deportiu, de Sant Feliu de Guíxols, i el primer de l'Olot F. C.

El primer que portà l'ex-campió de Catalunya de segona categoria de 1922, estava constituït per Soler, Canals, Palahí I, Casagran, Sureda, Palahí II, Nadal, Coll, Carrera, Lluhi, Euxó; i el local, per Capdevila, Brussola, Freixas, Niqués, Girona, Prunés, Pagès, Güell, Roura, Trayó i Juanola.

Començà la primera part amb for-

ta, en penta dels de l'Ateneu, que rebé el gol a les jugades, la que degué a una falta començat per un jugador foraster, aquest va negar-se a sortir del camp tal com li mana l'arbitre, fent que el partit estigués suspès uns trenta minuts, evitant el camp el públic, protestant de la suspensió de l'encontre. Després d'intervenció de la junta, fou reprès l'encontre, aproximant els locals la foscor per empujar.

Dels nostres, cal esmentar: Girona, Trayó, Roura, Pagès i el porter Capdevila. Dels forasters, Soler, Euxó, Lluhi i els defenses.

Un partit accidentat que ha donat lloc a diversos i vius comentaris.

VALLS.
El nou règim.—Futbol.—Altres notícies

Diumenge passat al camp de l'Atletisme Vallès s'hi jugà un partit de futbol entre el F. C. Vilanova i l'equip propietari del camp. El resultat fou favorable als locals per 2 a 1.

Al camp del Valls Deportiu s'el·ligí el 19 de l'Associació hi jugà una selecció amb una altra del Gimnàstic de Tarragona. Guanyaren els forasters per 1 gol a 0.

—Ha estat demandada la mà de la gentil senyoreta Na Maria Calmet i Grau pel jove En Francesc Olivé i Badà.

—L'alcalde de R. O. En Joan Casaj la setmana passada presentà la dimissió del càrrec al general governador de Tarragona. Li fou pregat que continués en el seu lloc.

—Ha mort al convent de Religioses Mínimes del Pati la religiosa Concepció Ferrer i Homs.

—Han contractat matrimoni l'acreditat sastre senyor Joan Gatreia i la senyoreta Josepa Mestre, i el jove constructor de carros senyor Ricard Sauchs amb la senyoreta Maria Mateu.

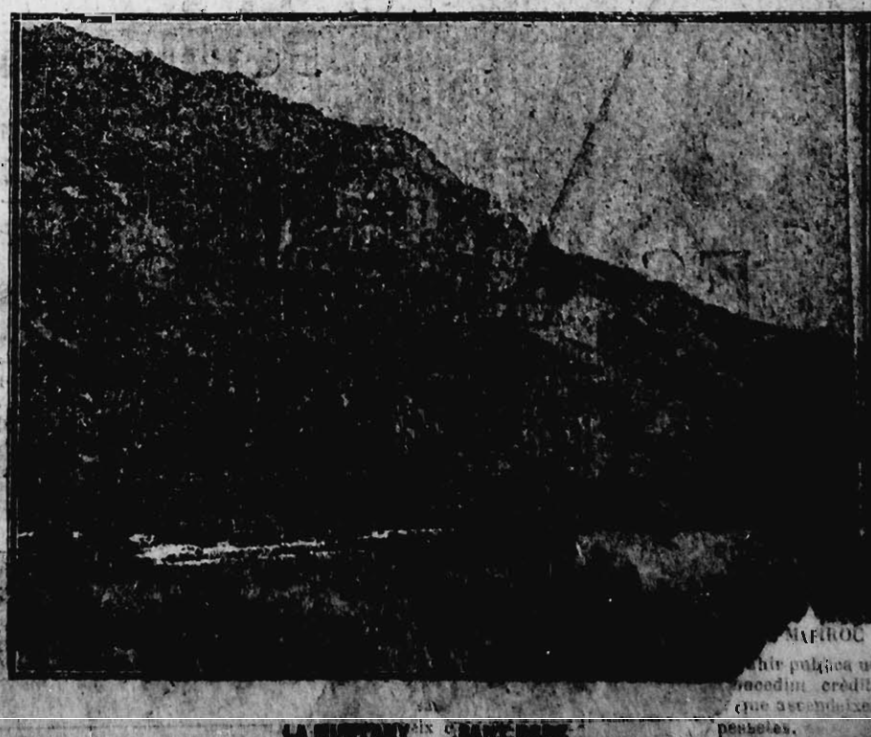
SANT FELIU DE GUÍXOLS.
Notícies diverses

S'ha rebut a l'Ajuntament un comunicat del Govern civil, en el qual es diu que, vist el dictamen de la Comissió Provincial i el vot particular del diputat senyor Irla, referent a les obres d'edificació i urbanització de la Plaça de Sant Pere, carrer de Tetuan i, muntanya de Sant Teòfil, es decreta la necessitat d'ocupació forçada de les finques afectades per l'esmentat projecte.

—Ha començat a cobrar-se aquesta setmana l'arbitratge sobre inquietats.

POBLET

NAFROC

El jutge va concedir l'herència que s'havia donat

Aigua Fargas

Bicarbonatada : Càlca : Litià : Natural

Declarada d'utilitat pública per Reial Ordre de 29 Juliol de 1919

L'ANALISI BACTERIOLOGIC

practicat el mes de setembre que acaba de transcórrer pel Dr. senyor Josep Agell i Agell, Director del Laboratori Provincial d'Higiene i Vocal de la Junta Provincial de Sanitat, acusa el resultat següent:

Investigació del Bacilus Coli Comune. . . . Negatiu
" Bacilus d'Eberth (tifus). . . . Negatiu
" d'altres matèries sospitoses . Negatiu

L'absència de bacteries patògenes i sospitoses, la presència d'un reduït nombre de bactèries (menys de cent per c. c.) ben clarament saprofites, permeten de classificar l'aigua analitzada com PURÍSSIMA.

Barcelona, 29 setembre 1923.

Dr. J. AGELL

Certificats Mèdics

Dr. A. Martínez Vargas
" F. Vidal Solares
" J. Galard
" J. Pagès
" M. Rodríguez Portillo
" Ricard Botey
" R. Bartumeu Antunas
" J. Puig Jofré
" Joan Valldaura
" Linus Jordà
" Antoni Baltà
" F. Comas i Blanchi
" Josep Vidiella
" Joan Sans Tous
" J. Rigau Duran
" J. M. Grau
" A. Moya Blanchar

ANALISI

Dr. B. Oliver Rodés Físico-Químic
Doctor J. Agell i Agell Bacteriològic
Dr. M. Trallero Estudi Científic

Certificats Mèdics

Dr. Abili Saldaña
" Manuel Cuyàs
" M. Eixarch
" A. Alabart Masso
" J. Ardevol Ferré
" Eduard Arruga
" Salvador Badia
" J. Casanovas Martí
" J. Comas Font
" J. Gay de Montelà
" Joan Gorostegui
" M. Planchart
" M. Soler Martín
" Vicens Messeguer
" Lluís Mesa
" F. León i Luque
" Ignaci Ubach

AIGUA FARGAS

ES MODEL D'AIGUES DE TAULA

Per ésser evidentment natural

Per la seva lleugera mineralització

Per la litina que conté

Per la seva extremada puresa

Pel seu agradabilíssim gust

ES EL MILOR DIURETIC NATURAL

i amb el seu ús obtindran grans beneficis els ARTRITICS i tots aquells que els sigui necessari de provocar una diuresi abundant, com succeeix en la GOTA, MAL DE PEDRA, DIABETIS URICA, CATARROS de les VIES GENITO-URINARIES i quan calgui facilitar l'eliminació de les SORRETES

Adm.º Llúria, 60 - BARCELONA - Telèfons:

S. M. 396
A. 4135

ENGINYERIA I CONSTRUCCIONS, S. A.

Constituida en aquesta ciutat davant del notari En Lluís Rufas ta, el dia 30 de setembre de 1922

SUBSCRIPCIO PÚBLICA

AL TIPUS DE LA PAR DE

4.000 Bons al 6 per 100 d'interès

lliures d'impostos presents, amortitzables en 5 anys amb PRIMA d'amortització progressiva. Reemborsables a la par cada tres mesos amb la garantia de la COMPANYIA GENERAL DE CREDIT, Societat Anònima de fiances, constituïda en 1919 de capital social 10.000.000 de pessetes en circulació

ANTECEDENTS: Ingenyeria i Construccions és una Societat Anònima dedicada a tota classe d'obres i construccions. Els seus únics components són la COMPANYIA GENERAL DE CREDIT, que ve actuant en aquesta plaça, des de juny de 1919 i es dedica a l'atorgació de fiances i promoció de negocis, i els senyors Weber, enginyers suïssos, especialitzats en les construccions de ciment armat i en túnels.

La capacitat tècnica i gran pràctica constructiva dels esmentats senyors i l'eficaç ajut que els ha prestat la COMPANYIA GENERAL DE CREDIT, són causa que en el poc temps en què ve actuant la nova Societat se'ls hagin ja adjudicat les següents obres:

Construcció del Ferrocarril Metropolità Transversal de Barcelona, en la seva primera Secció de Sans a la plaça de la Universitat.

Túnel entre la Riera de Majoria i plaça d'Espanya per compte dels Ferrocarrils Catalans.

Aquestes obres estan en curs d'execució i en poc més de dos mesos s'ha perforat la quasi totalitat de la galeria d'avenç.

Construcció d'una fàbrica a Can Tunis, per compte de la Societat Ladrillos de Cemento, acabada.

Una Central tèrmica i diversos grups de cases per a obrers en Adràll, per compte de la Cooperativa de Fúid Elèctric, les quals obres estan avançades i amb marge d'avantatge dintre el termini d'execució.

Un pont sobre el Fluvià per compte de la Mancomunitat, i diverses obres a Barcelona de menor interès, tot en execució.

Per recent acord de la Junta de l'Exposició d'Indústries Elèctriques de Barcelona, s'ha resolt a favor d'ENGINYERIA I CONSTRUCCIONS el concurs per a la construcció del Gran Palau de les Nacions, que serà una de les construccions més importants d'aquesta moderna temps.

Les dites obres, que pugen a alguns milions de pessetes, requereixen per a la seva execució un capital transitori superior al social, que és el que la Societat sollicita per aquesta emissió.

GARANTIES: Les garanties de la present emissió són les següents:

L'actiu social completament sanejat i en el qual, per la seva recent creació, no existeixen immobilitzacions de cap classe; el que les entitats deutors de la Societat per raó de les obres executades, siguin les societats i corporacions públiques de més prestigi i d'indiscutible solvència d'aquesta plaça; i la gran experiència i pràctica constructiva dels seus elements directores, de la qual han donat proves en totes les obres que han intervingut tant al nostre país com a l'estranger.

Per altra part i constituint una novetat en les nostres pràctiques financeres, la COMPANIA GENERAL DE CREDIT Societat dedicada a Fiances i que des de l'any 1919 ve actuant a la nostra plaça, ha atorgat el seu aval en document públic a aquests Bons garantint el seu reemborsament i amortització, així com el pagament dels seus cupons, i donant el prestigi d'aquesta Societat, que ha vingut complint els seus compromisos durant la seva vida social amb tota escrupolositat, la quantia del seu capital de 10.000.000 de pessetes en circulació, part d'ell emprat en una finca urbana en el millor lloc de Barcelona, i la solvència dels seus acionistes, fa que aquests Bons tinguin el màxim de les garanties que solen oferir-se per a aquesta classe de valors.

CARACTERISTIQUES: Aquests Bons es troben representats per títols al portador de 500 pessetes nominals cada un, devengant interessos al 6 per 100 anual, lliures d'impostos presents, pagadors per cupons trimestrals que vençeran el dia 31 de desembre pròxim i successivament.

La seva amortització s'efectuarà per sorteigs anuals en cinc anys a partir de 1924, reemborsant-se per tot el seu valor nominal més una prima de l'1 per 100 acumulativa per anys, o siguin els amortitzats en 1924 a raó de 505 pessetes, els amortitzats en 1925 a raó de 510 pessetes i així successivament fins els amortitzats en el darrer any, o sigui en 1928, que es pagaran a raó de 525 pessetes.

Constitueix a més el seu principal atractiu el poder demanar els seus tenedors el reemborsament anticipat en cada vencement de cupó, avisant a la Societat amb tres mesos d'anticipació.

Al dit efecte, els que tinguin Bons i desitgin acollir-se a aquest privilegi, dipositaran abans del dia del veniment del cupó els Bons que desitgin fer efectius, a les Oficines de la Societat, plaça de Catalunya, 6, o al Banc de Catalunya, i al venciment del pròxim cupó, o sigui tres mesos després, faran efectiu el seu import, al tipus de la par, sen se dret a la prima d'amortització.

El curt termini d'execució de les obres en curs i la mobilitat a què es destinen els fons d'aquesta emissió, permeten fer aquestes devolucions anticipades, amb tot desembaràs.

Es gestionarà la inclusió d'aquests valors a la cotització oficial de la Borsa de Barcelona.

Els presents 4.000 Bons han estat adquirits en form per un grup assegurador, el qual els ofereix en SUBSCRIPCIO PÚBLICA, que tindrà lloc el dia 1 d'octubre vinent, al tipus de 100 per 100, o siguin, pessetes 500 per Bon, pagadores contra lliurament dels títols definitius. Les subscripcions seran ateses sense subjecció a prorratex i per ordre rigorós de recepció.

LLOCS DE SUBSCRIPCIO

BANC DE CATALUNYA, BANC CENTRAL, BANC ALEMANY TRANSATLANTIC, JOVER i Cia., FILLS DE MAGI VALS i en els altres Bancs i banquers

Barcelona, setembre de 1923

D. Josefa Fornells i Tomás

Viuda de D. Joseph Mathen i Jacas

Ha mort a l'edat de 99 anys, confortada amb els Sacraments i la benedicció apostòlica

(A. C. S.)

Sos fills Francesch y Josefa Viuda d'Avel·l Trinxet y Casas, filles polítiques Joaquina Sado y Pilar Sella Viuda de Joaquim Mathen, néts Montserrat, Nuria, Roser, Joseph y Julià, néts polítichs Antoni Gallardo y Julia Pellin, renets, nebots, renebots y altres parents participen a sos amichs y coneguts tan dolorosa pèrdua y'ls pregunten que la tinguen present en llurs oracions y's servixin assistir a la casa mortuòria.—Girona, 122, pral.—demà dimecres, a les deu del matí, per acompanyar el cadàver a la iglesia parroquial y d'allí a sa darrera estada—Cementiri del S.O.

NO S'INVITA PARTICULARMENT

GASETA LOCAL

Ha estat inaugurada la Classe Elemental Selecta del Liceu Dalmau, per a nenes d'11 a 13 anys, i s'adverteix a les famílies interessades, que el proper dia 15 serà clos el termini per demanar cap inscripció nova.

AIGUA IMPERIAL

VANOS CARBONS
Portaferriusa, 16

ICOL-LEGIALSI

CAVES

IMPERMEABLES SUPERIORS

CASA ROSICH

Ronda de Sant Pere, 7
Plaça de Sta. Anna, 9
Tapineria, 33

Hules e Impermeables

Rosich, S. A.

BARCELONA

Exposició del Moble

UN ACOMPLIMENT

Al Café-Restaurant Carbó de l'Exposició del Moble es pot prendre una exquisita xocolata amb riquíssims postres de la Casa Esteve Riera pel módic preu de 0'75 pessetes, i així per l'estil i les altres consumacions, com ho indica una nota de preus exposada a la vista del públic des del dia de la inauguració.

Al Restaurant se serveixen tots els dies, de 1 a 3, coberts des de 3 pessetes. Servei a la carta. Jozz Mand Verdura. Saló de té.
Consumació única, 4 pessetes.
Magnificència i distinció.

A les cases dels senyors es ven el Champ-Sora, etiquetada verda, sec.

Llanes
Camusses llises
Estampades
i cordades
Duvelons
Velluts
Astracans
Flasades
Catifes

L'assortit més complet i els preus més limitats.

Magatzems BETLEM

Carne, 8, i Xocola, 1 i 3

Dijumenge, a les quatre, de la matinal, Antònia Pau Massip, de 30 anys, es tirà des del terrat de casa seva al carrer. Vivia al número 11 de la plaça d'Asenci.

Sembla que la Pau patís aquesta resolució per lluitar-se d'una malaltia crònica que patia.

El cadàver fou traslladat al dipòsit judicial de l'Hospital Clínic.

Durant el mes passat la guàrdia ur-

Duen que alguns REGIDORS no veien REVISIO

nosaltres, però, convidem el públic a comparar i cotejar els nostres gèneres i preus.

Remat de grans partides
de gèneres d'hivern
a meitat de preu

l'abric de 90 dres de punt
Venides a l'engros i al detall

Casa Layret

Boqueria, 29

Alina, a la placeta del Pl

Ha estat presentada al jutjat de guàrdia una denúncia, formulada per l'industrial senyor Pau Bastida, contra l'Agència d'Assurances de l'Industria.

ment d'aquesta ciutat, per exacció il·legal i coaccions en el cobrament de l'arbitri municipal sobre veles i cortines, corresponent als anys 1921-22 i 1922-23, per la important suma de mil cent setanta vuit pessetes i deu cèntims.

El cas que l'arbitri o arbitria que graven els establiments al detall hagin estat decuplicats en passar de l'any 1920 al 1921 i següents és tan inaudit que només pot donar-se en un Ajuntament on, si no es desconeixen, almenys no s'apliquen els més rudimentaris principis de l'Economia pública.

VANOS Ferran, 14. Casa OMBRELLES CLAPES

RESTAURANT ROYAL
Saló de Té
cada dia te d'ensant de 5 a 2/3 de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

Restaurant Carbó PARC DE BARCELONA BANQUETS

PURE PERMANVER

El millor aliment vegetal, indicadíssim per a criatures i persones delicades d'estómac. El trobareu a tots els Centres d'Esport i Colmadors i al
:: :: Dipòsit :: :: ::
PASSEIG-COLOMB, 2 : Tel. 2020 A

Podeu comprar calçat completament de franc. Esplèndid Bazar, 71, Salmerón, 71

JOSÉ VILANOVA UNIC.6

CASA GUITART

3, Portal de l'Àngel, 3
Ultima setmana d'exposició de novel·lats rebudes per a les pròximes temporades de tardor i d'hivern.

Demanau al vostre estanquer

PAPER DE FUMAR CLÁSICO

Estoiç, 10 cèntims per tot arreu

"QUIMERA DE ORO" — S'obté de moda "MARCELO"

Carbons minerals

De pròpia producció
Orueta i l'bran
Mercè, 8, entl. — Barcelona

Si voleu assegurar l'èxit d'una línia d'automòbil per al transport de passatgers, sigui el que sigui l'estat dels camins, adquiriu el nostre tipus especial, omnibus modificat

HISPANO-SUISSA

segurs que amb els cotxes obtindreu positius beneficis.

Agents exclusius

Vallet i Bofill, S. en C.

Passeig de Gràcia, 20

LAVABOS-BANYERES
ESCALFADORS
BIDETS-DUTXES, etc.

JAUME SAURET

PELAYO, 7

Dr. ANDREU BAYER

Doctor Montaña

Ha reprès la seva consulta de
Cirurgia General
Méndez Núñez, 14 — De 3 a 5

deis Hospitals de París. Ha venut, Sant Pau, 16, 2a planta

Overland

L'AUTOMOBIL MUNDIAL

EL COTXE DE MES ALTA QUALITAT I EL
MES BARAT

— 0 0 0 —

Willys

KNIGHT

TENEN UN MOTOR EXCEPCIONAL

El motor **Knight** (sense vàlvules), patentat, que porten els automòbils **Willys Knight** és el que s'usa en famosos automòbils europeus, tals com el Daimier, d'Anglaterra; el Panhard, Peugeot, Mors, i Voisin, de França, el Mercedes, d'Alemanya, i el Minerva, de Bèlgica. Totes aquestes marques reunides no arriben a produir tants motors **KNIGHT** com la fàbrica **WILLYS-KNIGHT** sola.

El motor **Willys Knight** reuneix molts avantatges. No té vàlvules amb peces primes que s'hagin d'esmerillar ni moltes propícies a rompre's; no calen ajustos freqüents i hi queden suprimits tots els sorolls. La marxa silenciosa i gran potència del motor es deuen al treball de dos manegüins concèntrics amb superfície de lliscament lubricant en oli. L'ajust es regula a la mateixa fàbrica **Willys** i serveix per a sempre. La presència de sutge no fa sinó augmentar la compressió i la força.

— 0 —

Models de turisme i ciutat, oberts i tancats, disponibles per a lliurament immediat

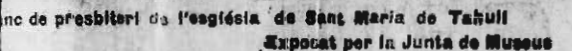
Sol·liciten preus i proves a l'agent per a Catalunya, Aragó i Balears

PERE CISA ALSINA

CLARIS, 98-100

BARCELONA

LA CONCIENCIA

Els moblistes de la terra han apleert un dels dos enormes ofiells que soplugen l'Exposició de Moble. Això vol dir que hi ha no tots, gairebé tots els altres ebenistes han respost a l'ordre. Hi ha algunes poques excepcions que són molt de lamentar, perquè signifiquen una pèrdua de gran valor en benestar d'estils clàssics. D'aquests dos o tres refinats comandadors dels estils antics que s'han acudit a la Secció espanyola de l'Exposició del Moble, tot i traient a aquesta manifestació d'art força valor artístic i tècnic, no s'han llevat però significació; la flor assisida no hauria d'aparèixer amb caràcter provinent d'aquestaació.

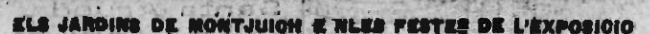
A black and white photograph of a large, dark, abstract sculpture or installation. The piece is mounted on a light-colored wall. It features a prominent arched opening on the right side, which appears to contain a smaller, more detailed figure or structure. The overall form is dark and textured, with various rectangular and irregular shapes integrated into its design. The lighting is dramatic, highlighting the textures and forms of the installation.

ros accents patètics que hom emprarà per l'adreïament d'una pau social, per l'acabament de les guerres internacionals o per la salvació de les ànimes.

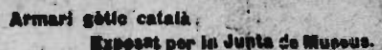
No obstant, som al ball i hem de ballar. I, si som, dones, forçats a ballar, no vulguem de cap manera ballar amb la més lleial o amb la muller del prófame, si per atzar una balladora ben nostra es daleix per l'abragada teva o meua. Anem a la creació d'un moble modern per equipar-nos als bons artistes estrangers; si és possible, competir, combatre amb els millors.

Ja sabem l'objeció: que això és la tasca més difícil, sobretot, quan és la voluntat d'una sola generació i no pas l'impuls inconscient de diverses generes, la qual es proposa aquesta gesta

formidable. Realment, això és difícil, però cal dir-se una vegada a la vida que això pot ésser fàcil. Un artista de debò, no pas un projectista d'afició vivotejant a extramurs de la pintura de cavallet no reïxida o d'altra art mal paida i no pas tampoc un projectista empetitit en un professionalisme rutinari de l'ebenisteria, sinó un artista de debò que senti el moble i que es trobi capaç de pensar-lo tal com es pensa un quadre de cavallet, com una escultura, com una simfonia com una peça i alhora es vagi capaç de projectar-lo pràcticament i com una arquitectura: aquest artista

massa curta, el material d'aquestes escoles és massa reduït. D'altra banda, l'afany d'auar immediatament i culta-corrents a la pràctica de l'estil de moda, cada dia més banal i fàcil, fa negligir a professors i deixebles l'anàlisi i pràctica d'aquestes dificultats i d'aque-lles primors tècniques del temps de laviar; dificultats i primors la pràctica dels quals al capda-va'll, han de proporcionar la ductilitat cerebral i manual indis-pensable per respondre a totes les contingències d'un ve-ritable creacionisme.

LA MUNTANYA

mada, de més a més, pel desig de possessonar-se'n, de trobar-s'hi com a casa seva, de sentir-la com a cosa pròpia i, consegüentment, d'afegir-se amb els elogis dels estranys.

Bon punt pujades les escalinates o abandonat l'automòbil, el primer gest de la nostra gent és el mateix: encarrar-se amb la ciutat i contemplar-la llargament, amorosament. I és que no podem fer-hi més: duem tant Barcelona dins del cor que l'enyorem de seguida. I no ens cansem de mirar-la i remirar-la i de somniar-li grandeses.

Diem l'elogi de les quatre grans columnes del portic. Són l'emblem—prescindint obligadament de simbolitzacions racials—de la nostra voluntat i de la nostra serenitat. Ben aplanades a terra, s'allarguen amunt, amunt, arborades d'un gran desig d'infiní. L'esperit pràctic i alhora idealista, tan potent del nostre poble, no

Parlent, finalment, de l'aigua. A la muntanya de Montjuïc no hi ha encara l'aigua que hi ha d'haver. Les grans cascades són buïdes i tristes com ulls sense nines.

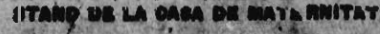
Dalt de la muntanya, hi havem pensat molt, en l'aigua. Sobretot, en el moment que hi començarà a rajar, a saltar, a cantar. Deurà ésser el millor de tots. Es farà un august si l'encí expectant entorn la prodigiosa naixença i, darrera d'ella, tot s'exaltará d'alegria. Fins que hi hagi l'aigua, la muntanya no tindrà ànima.

No és el nostre propòsit—ni, altrament, ens escusaria—de comentar l'actual Exposició internacional del moble i decoració d'interiors. Ho fa en aquests mateix diaris, i amb plenitud d'autoritat, el nostre company J. Saes. Sigui'ns, en canvi, permes de confondre'ns amb el possible i de reflectir com aquest passa pels corredors de l'Exposició.

La gran riuada de gent recorre les sales amb una atenció "discreta". Consolos i llits, taules i poltrones, coixins i llàmpares, són tan de pressa esguardats com abandonats. Passen en tumulte, com una cavalcada vària i inacabable.

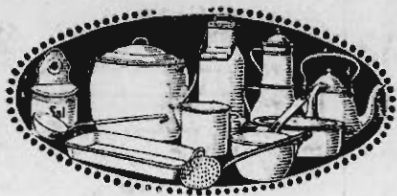
I és que per la majoria de la gent una Exposició és un conjunt de coses vistes, amb la simple missió d' "omplir" i, sobretot, de servir de pretext a unes quantes coses rares, enginyoses, ben trobades. El record d'aquestes és el que acostuma sobre viure més llargament dels gran certàmens.

Sota aquest aspecte anecdòtic, dues instal·lacions de l'Exposició d'ara batien el record: el del vaixell visitable i el d'aquella ampolla que no acaba mai el contingut. Mentre la gent llisca davant dels stands d'una valua positiva, s'estaciona, en canvi, davant d'aquells dos trucs incògnits.

Utensilis de bona qualitat per a Cuina i Taula

PREUS LIMITATS

VENDES A L'ENGROS I AL DETALL

V. SOCIATS

Rambla dels Estudis, 8

Telèfon 320 A

Camps i Plana

SECCIO B

Rambla de Catalunya, 41 :: Telèfon 4588 A

BARCELONA

MOBLES

J. LÓPEZ

GRANS EXISTENCIES
PREUS BARATISSIMS

44 - CARMÉ - 44

(Davant l'Hospital)

CASA SIMON

Grans Magatzems de Novetats i Confeccions per a Senyora

28 - PORTAFERRISSA - 28

El propinent diumenge dia 7 Gran Exposició en les nostres espaioses vitrines de les formoses i inesgotables Col·leccions d'articles de gran fantasia per a la temporada de tardor i hivern

SENYORA:

Per a imposar-se del que són els articles de Moda de la present temporada, no deixi de visitar la nostra

Gran Exposició

CASA SIMON

28 - PORTAFERRISSA - 28

FABRICA DE PAPERS HIGIENICS
de puresa garantida

En bobines o rodells de fulles
tallades

En blocs de fulles enllaçades

En estocs per a viatge

Condicions especials als majors:

J. MILLAT

Santa Agueda, 26-28
BARCELONA

Proveïdor de les grans empreses
de ferrocarrils, vapors, hotels,
sanatoris, etc.

Cap a GENOVA

magnífic viatge amb el formós vapor

RE VITTORIO

que sortirà de BARCELONA el 10 d'octubre

Preus notablement rebaixats

PRIMERA classe, ptes. 839 - SEGONA classe, ptes. 141
(Drets i manutenció compresos)

Per a informes dirigiu-vos a ITALIA-AMERICA
BARCELONA: Rbla. Sta. Mònica, 1 i 3 - M. DRIO: Alcalá, 47

D. BOADA Vies urinàries, poli, Raiga X.
Diatèrmia, Rambla de Catalunya, 31. 1. or. 2. a. De 2 a 5 i de 7 a 8.—Clínica: Sant Pau.
núm. 44. De 7 a 10 de la nit.

Institut Quirúrgic: Directors, els doctors Emili Moragas, Sixte
Pérez, Girona, 24, principal, segona

SA MAJESTAT

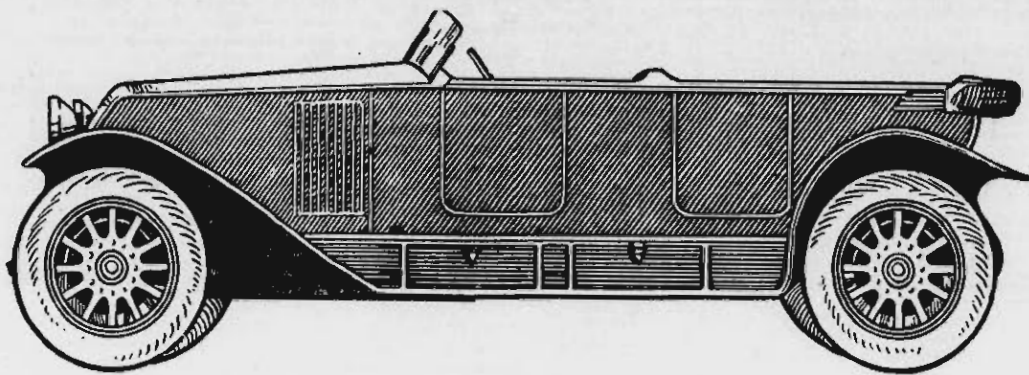

De fabricació nacional i coneguda a tot Europa la seva excel·lent qualitat

EL MILLOR BLAU PER A LA BUGADA

Fabricant: JOSEP LOPEZ LLAUDER
Clarís, 102. Telèfon 359 G. BARCELONA

AUTOMOBILS RENAULT

Cotxes de ciutat i de turisme, oberts i tancats des de 6 fins a 40 HP - Omnis per a transport de passatgers, des de 8 fins a 40 places. Tipus especials per a serveis ràpids, Ambulàncies, Cotxes sanitaris - Camions i camionetes per a transport de càrrega des de 350 quilos fins a 10 tones, Auto-bombes, Auto-regadores-escombradores, Tractors, Locomotores, Automotrius, Camions-grua, Motors marins i industrials, des de 2 fins a 300 HP - Grups electrògens fins a 1.000 watts - Dipòsit exclusiu dels olis RENAULT

— x x x —

Estoc de peces de recanvi - Casp, 32 :: Telèf. 5545 A. - BARCELONA

VIDUA D'E. BERTRAN

Papers pintats :: Pintura decorativa
Decoració de vidres amb paper GLACIÉ R

Exposició del Moble :: Stand 122 BARCELONA - Cardenal Casañas, 11, botiga - Telèf. 4998 - A

ROIG I GUASCH

S. EN C.

10-PLAÇA REIAL-10

TELEFON 809 A.

LIQUIDACIO

per canvi de raó social

Alfombres i carpetes de totes mides i estils - Feltres - Fells - Tapisseries - Veluts - Domassos - Tapissos - Cretones - Maderaç - Cortines i portiers - Jocs de tul per a dormitori - Stors - Cobre llits - Teles i cortors - Jocs de tau'a - Tovallols - Flassades Edredons - Puntles - Brodats - Etc., etc.

ACADEMIA MARSHALL

Solfeig, Teoria, Piano, Violí, Violoncel, Harmonia i estudi de les formes musicals, Anàlisi, pràctica i interpretació

Continua oberta la Matrícula d'inscripció d'11 a 1 i de 5 a 7

PASSEIG DE GRACIA, 91 PRAL.

TELEFON 1450 G.

EL CATALA A TRAVES DELS SEGLES

SEGLE XIII

CRONICA DEL REI EN JAUME I

E en açò no y ach més pa-rales. E el (Pere Abonés) le-va's ca-pous e aquells qui eren ab nos... desampararen a nos e a el e anaren-se'n al cap de la casa, e meteren mans als col-lets, lurs mantels abraçats e'ls per-puats vestits, e lexaren a nos sol ab el. E el era gran ca-valer e portava d'armes, e volch metre'm a l'espasa, e nos tinguem l'espasa ab la ma que no la pòch traure. E els cavallers de don Pere Abonés no eren descauclats dels cavals e eren defora e quan oren lo brogit qui's feya en la casa, descauclaren la frenta o quaranta ca-valiers a colpe e nostre que els seus vestits, el volch metre'm al collet, e nos embaragant-lo e no'l pòch traure. En açò foren entrats los seus e els nos-tres eren per les posades e tol-gueren l'ons de les mans per forçar que el no havia poder de si que's partis de nos, si que els nostres qui eren en casa no'ns ajudaren, ans miraven la lleyta que havien ab el. E sobre açò cavalcaren-lo en son cavall, e meteren-lo's demunt, e ells après d'el ab ses armes e anaren-se'n ab el. E nos deixem a un cavaller d'Alagó, per nom Mi-quel Dones qui havia un cavall a la porta que'l nos luras. E sempre cavalcava en el; e nos-tres portats vestits, apartaren nos nostres armes e anam de-tràs el. E pus que nos poguem ésser arreats d'açò, cavalcà don Alagó quatre cavallers... E don Alagó alençà-lo a la vida d'un d'uns tiples de los vinyes de Riba-roja. E dix un cavaller a don Pere Abonés: "Vens aquí don Alagó, qu'has seguit?". E aquells qui anaven ab don Alagó obriren-se e axí com se desga-nen acostar a el, foren encor-cats als altres per el de devor ferir; e feriren-lo des cavallers, e la un donà-li pus la boca a la part esquerra l'altra fent-li per l'es-cant; e el per temor que'l cop no fos tant gran si l'esperàs de dret en dret, leixà's caure del cavall a la part dreta e gità's dessús l'escaut per temor que no morís. E en tant vench don Blascó d'Aragó e don Artal d'Ala-gó per l'ocurrència, e nos pas-saren per don Alagó e quedaren en don Pere Abonés. E el dix: "Perit'se vós vós aquí per on van't. E al venir que nos faren, tiraven nostres lurs de la campa-nya d'En Pere Abonés contra los de don Artal e de don Blascó... E al venir que nos faren caideren Aragó, Arago! E nos e nostra companya ensenyem pu-jam el puz, e desampararen a don Pere Abonés tots els cavallers qui guardaven de un enfora. E entre tant vench San-cho Martines de Luna... e fent-lo per la part dreta de la llança, e nos no pel costat dretre mig per per la esbortada del perpunt de dret de la llança. E el, que anava demunt nos que n'hi hom no anava demunt entre nos e el, tant prop li anaven nos, sentí's fort e aturà's; e alençà-li el col del cavall; e nos sempre fent ab el, en el se començà de derro-car del cavall; e avallam e mes-sen los braços sobre el. E suf-rien nos sobre el, dixen-li: "Ah, don Pere Abonés, en mal pòch nos anem; e perquè nos volles morder de co que nos vos començaven't?". E el no'ns poe re dir, ençà que'ns guardava en la cara. E nos estam així vench don Blascó e dix: "Ah, Senyor, leixem-nos anar; los que ven-tem-nos hem de co que ens ha fent". E nos dixem-li a don Blascó: "Deu vos confona per-que ara d'ells tals parades, que vo us diré qui si a don P. Abonés feren a mi ferit e a mi hau-tem veur primer."

Crònica del Rei En Jaume I.

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

Don Pere Abonés

SEGLE XIV

De les layons del rei En Jaume

qui pres Ma.lorques e València

e lo's los regnes

Ab uris de pensamientos, lan-

guiments e sospirs, e plors as-

guardava l'amich son amat; e

ab uris de gracia, justicia, pi-

etat, misericordia e liberalitat

l'amat esguardava son amich. E

chacell cantava lo plaent es-

guardament damunt dit.

Totava l'amich a la porta de

son amat ab colpe d'amor e es-

perança. Ohia l'amat lo colpe de

son amich ab humilitat, pietat,

paciencia e caritat. Obrien les

portes deit e humanitat, e en-

trava l'amich veer son amat.

Dehia l'amich a son amat:

Tu est tot, e per tot, e per tot,

e en tot, e ab tot. A tu'm vuy

dar tot, per tal que jo l'haja

bit, e hajes tot mi. —Respos

l'amat: No'm pots haver tot,

seus que tu tot no sies de mi.

—E dix l'amich: Hajes-me tot

e jo tu tot. —Respos l'amat: Si

tu m'has tot, que haurà ton fill,

ton frare, la sor, ton pare?

—Dix l'amich: Tu, amat, est tal

tot, que pots abundar a esser

tot de cadu qui's done a tu

tot.

Lo lum de la cambra del amat

vench lluminar la cambra del

amich, per co que'n gitas tene-

bres e que l'umidit de plaers e

de llargors e de pensamientos. E

l'amich est de sa cambra totes

coses, per co que hi endes son

amat.

Edumunt amor lo nuolat

qu'es met entre l'amich e

l'amat, a fo-lo enxiu lluzors e

resplendents com es la luna en

la puve, e la estela en l'alba,

e la soler en lo dia, e l'enteni-

ment en la voluntat; e par

aquell nuolat tan resplendent

se parlaven l'amich e l'amat.

Prejava l'amat son amich que

no l'oblidés; e dehia l'amich

que no'l podia oblidar, pus que

no'l podia ferir.

Vench l'amat albergar en l'os-

tal de son amich; e fo-li son

amich de pensamientos, e ser-

viu-li sospirs e plors; e parà

l'amat son hostal, de remembra-

ments.

Sobre amor està molt alta-

ment l'amat, e dejes amor està

molt baixament l'amich; e amor

que està en lo mig devalla

l'amat al amich e puja l'amich

al amat; e del davallament e

pujament, via e pren comença-

ment la amor per la qual tan-

guix l'amich e es servit l'amat.

Ramon Llull

SEGLE XV

De les layons del rei En Jaume

qui pres Ma.lorques e València

e lo's los regnes

Ab uris de pensamientos, lan-

guiments e sospirs, e plors as-

guardava l'amich son amat; e

ab uris de gracia, justicia, pi-

etat, misericordia e liberalitat

l'amat esguardava son amich. E

chacell cantava lo plaent es-

guardament damunt dit.

Totava l'amich a la porta de

son amat ab colpe d'amor e es-

perança. Ohia l'amat lo colpe de

son amich ab humilitat, pietat,

paciencia e caritat. Obrien les

portes deit e humanitat, e en-

trava l'amich veer son amat.

Dehia l'amich a son amat:

Tu est tot, e per tot, e per tot,

e en tot, e ab tot. A tu'm vuy

SEGLE XVI

De les layons del rei En Jaume

qui pres Ma.lorques e València

e lo's los regnes

Ab uris de pensamientos, lan-

guiments e sospirs, e plors as-

guardava l'amich son amat; e

ab uris de gracia, justicia, pi-

etat, misericordia e liberalitat

l'amat esguardava son amich. E

chacell cantava lo plaent es-

guardament damunt dit.

Totava l'amich a la porta de

son amat ab colpe d'amor e es-

perança. Ohia l'amat lo colpe de

son amich ab humilitat, pietat,

paciencia e caritat. Obrien les

portes deit e humanitat, e en-

trava l'amich veer son amat.

Dehia l'amich a son amat:

Tu est tot, e per tot, e per tot,

e en tot, e ab tot. A tu'm vuy

dar tot, per tal que jo l'haja

bit, e hajes tot mi. —Respos

l'amat: No'm pots haver tot,

seus que tu tot no sies de mi.

—E dix l'amich: Hajes-me tot

e jo tu tot. —Respos l'amat: Si

tu m'has tot, que haurà ton fill,

ton frare, la sor, ton pare?

—Dix l'amich: Tu, amat, est tal

tot, que pots abundar a esser

tot de cadu qui's done a tu

tot.

Lo lum de la cambra del amat

vench lluminar la cambra del

amich, per co que'n gitas tene-

bres e que l'umidit de plaers e

de llargors e de pensamientos. E

l'amich est de sa cambra totes

coses, per co que hi endes son

amat.

Edumunt amor lo nuolat

qu'es met entre l'amich e

l'amat, a fo-lo enxiu lluzors e

resplendents com es la luna en

la puve, e la estela en l'alba,

e la soler en lo dia, e l'enteni-

ment en la voluntat; e par

aquell nuolat tan resplendent

se parlaven l'amich e l'amat.

Prejava l'amat son amich que

no l'oblidés; e dehia l'amich

que no'l podia oblidar, pus que

no'l podia ferir.

Vench l'amat albergar en l'os-

tal de son amich; e fo-li son

amich de pensamientos, e ser-

viu-li sospirs e plors; e parà

l'amat son hostal, de remembra-

ments.

Sobre amor està molt alta-

ment l'amat, e dejes amor està

molt baixament l'amich; e amor

que està en lo mig devalla

l'amat al amich e puja l'amich

al amat; e del davallament e

pujament, via e pren comença-

ment la amor per la qual tan-

guix l'amich e es servit l'amat.

Ramon Llull

SEGLE XVII

De les layons del rei En Jaume

qui pres Ma.lorques e València

e lo's los regnes

Ab uris de pensamientos, lan-

guiments e sospirs, e plors as-

guardava l'amich son amat; e

ab uris de gracia, justicia, pi-

etat, misericordia e liberalitat

l'amat esguardava son amich. E

chacell cantava lo plaent es-

guardament damunt dit.

Totava l'amich a la porta de

son amat ab colpe d'amor e es-

perança. Ohia l'amat lo colpe de

son amich ab humilitat, pietat,

paciencia e caritat. Obrien les

portes deit e humanitat, e en-

trava l'amich veer son amat.

Dehia l'amich a son amat:

Tu est tot, e per tot, e per tot,

e en tot, e ab tot. A tu'm vuy

SEGLE XVIII

De les layons del rei En Jaume

qui pres Ma.lorques e València

e lo's los regnes

Ab uris de pensamientos, lan-

guiments e sospirs, e plors as-

guardava l'amich son amat; e

ab uris de gracia, justicia, pi-

etat, misericordia e liberalitat

l'amat esguardava son amich. E

chacell cantava lo plaent es-

guardament damunt dit.

Totava l'amich a la porta de

son amat ab colpe d'amor e es-

perança. Ohia l'amat lo colpe de

son amich ab humilitat, pietat,

paciencia e caritat. Obrien les

portes deit e humanitat, e en-

trava l'amich veer son amat.

Dehia l'amich a son amat:

Tu est tot, e per tot, e per tot,

e en tot, e ab tot. A tu'm vuy

dar tot, per tal que jo l'haja

bit, e hajes tot mi. —Respos

l'amat: No'm pots haver tot,

seus que tu tot no sies de mi.

—E dix l'amich: Hajes-me tot

e jo tu tot. —Respos l'amat: Si

tu m'has tot, que haurà ton fill,

ton frare, la sor, ton pare?

—Dix l'amich: Tu, amat, est tal

tot, que pots abundar a esser

tot de cadu qui's done a tu

Les meravelles de l'art extremoriental

"Ignorar el passat vol dir comprometre l'esdevenidor". Aquesta sentència, que es troba en el text d'una conferència del senyor Sylvain Lévy sobre els estudis orientals, és una veritat com un temple. Els historiadors més erudits de la nostra terra es troben en aquest cas de comprometre l'esdevenidor, perquè si bé s'han eromat les cel·les regirant llibres i pergamins, han perseverat en una ignorància del passat, aquesta ignorància que ens priva d'haver allargat imaginativament la muralla de la Xina i d'haver-la fet perllongar-se cap a l'Àsia Central, escorregent pel Tibet ponent, liscar l'Est iranià, envoltar l'enorme península hindostànica, circumvalar la Xina pel Sud i l'Est i cloure així aquest colossal periple de menyspreu pèl·lic.

Els nostres historiadors, els nostres arqueòlegs, els nostres artistes, no volen saber-ne res d'aquest univers fabulós on s'e-

laboraren, no tan sols les songues epopeies i les més refinades civilitzacions de l'Àsia, sinó tan bé on se congriaren els grans moviments convulsius que en diversos moments de la història esclataren a Europa trasbalsant-la de socarrel.

Tampoc les nostres investigacions han tendit mai a l'estudi de l'ellenisme, penetrant l'Àsia i influint-la. Aquest doble feidmen d'osmosi i endosmosi que és tan feient testimoni de la unitat del gènere humà no ha preocupat els nostres alts estudis, gairebé romanistes exclusivament. Pel nostre romanisme, Bactres, és el confí del món, com ho fou per a les legions romanes: "última Bactra". No obstant, la Bactriana és el punt de partida, sempre calla de llevant, d'una nova cultura, tant ex oisa i varia, tant íntel·ligent com el mateix hellenisme, més que el nostre romanisme. Perquè aquest romanisme aquí més romanitzat hav in gairebé

negligit el màxim Orient clàssic, ço que es pot anomenar l'Eurasia. De la Síria i de la Mesopotàmia, en tenim idees fantàstiques i xafarderes com les que en tenia el ciutadà de Roma. De l'Egipte sublim, que està a l'habast de la nostra mà, en tenim idees de manual de primer ensenyament: probablement els catalans de l'Edat medieval n'hagueren una més perfecta objectivitat.

Amb la nostra suficiència de gent filmadora i gramofonadora, havem oblidat, negligit, menyspreat, tot un món que en vint anys de repació pot deixar la passivitat centenària de continent fatigat, desentumir-se i caure com plaga de Hagosta damunt la petita Europa per a menjar-se'ns de viu en viu. Volem ignorar, per peresa i menyspreu, les forces de vida formidables de l'Orient, volem ignorar aquell passat proc contemporani de Fídies, d'August, de Carlemany, del Renaixement — i sense l'experiència d'aquell món groc, comprometem el nostre esdevenidor.

Sabem d'Àtila i de Gengis-khan, de Tamerlan i de Bayezid, tot el que el bàrbar ens ensenyà a cops de destralt: sabem els cons, però no volem saber la mà. Sabem de les Croades, de llurs èxits i de llur fracàs, però no ens interessa saber-ne a fons la raó primera, la causa talment com si els fets històrics més colidors i transcendents fossin de gènesi fortuïta. Sant Lluis pacta amb els turco-mongols i amb el Vell de la Muntanya, el cap dels Assassins ismaelites; els turco-mongols, però, exulsen els Franes de tota la Síria, Rubruquis, St. Francesc Xavier, Montecorvin, Odré de Pordenone, calequilzen aquells pobles immensos en plena epopeia. El cristianisme del Papa de Roma, el cristianisme de Nestorins, el catolicisme dels Jesuïtes estan a punt de conquerir per a l'Església de Jesucrist nacions i continents i multituds infinites. L'Índia ven formar una església cristiana damunt les pedres de l'apòstol Sant Tomàs, les catedral catòliques, s'aixequen arreu, fins al cor de la Xina, fins al roravó de la Mongòlia, en els deserts de l'Àsia Central, fins a les files de l'Orient Extrem, on l'Imperi del Sol Ixent. Les multituds es converteixen. Emperadors, ministres i grans capitans de l'Imperi Celest, es fan batejar i rumbeegen noms de fonts com els nostres. Els missioners són els àrbitres del pensament i de l'acció en aquelles cortis tan refinades i fastuoses com les del Rei Sol. El Cristianisme i el Nestorianisme triomfen en les vastituds exagerades de l'Àsia milenària. I, tot d'una, aquest triomfar es converteix en martiri i lluita de persecut, i de totes aquelles terres il·limitades el Cristianisme desanareix.

Què ha passat? Què en saben els nostres estudiants, els nostres humanistes, d'aquest emocionant esdeveniment? Què ens poden contar d'aquest imponderable drama històric d'aquies càire tan viu del romanisme? Els anys de les missions, els dietaris dels capitans castellans, mig facinerosos, mig analfabets, literatura tendenciosa, fragmentària i cirulla de fantasies, però plena de suggestions i de punts d'apoi per a bones síntesis. Doncs ni això que tenim arrencat en els prestatges de les biblioteques, ni això tan sols posem evocar. Volem ignorar el passat, volem ignorar el passat, perquè es veu que la nostra missió és la de comprometre l'esdevenidor.

Compreuem fins a cert punt aquesta negligència. La Història, gènere encara deficient, però cada dia més perfeccionada, no és pas per a tot hom un munt de delectació, ho i havent-hi més càrn i més ànima que en la literatura d'imaginació. Com-

prendrem que a Catalunya hi hagués únicament una minoria d'historiadors ocupats a coodinar els caps trencats de l'ellenisme i del romanisme amb les filagarses dels primitivismes o de les renaixences de l'Orient clàssic i de l'Orient llunya, una minoria de historiadors integrals, humanistes com-

plets, que estimessin, com un home, un home qual-sevol, i allí on es trobés: construint piràmides de oaps tallats a Isphahan, a Bagdad, a Angora, i construint els temples d'Elloira i les mesquites de Damasc. Comprendrem, fins i tot, que ni aquesta minoria d'historiadors integrals no existeix a la Catalunya tot just reviscolada i convallescent de mala convallescència: en la qual tot està per fer. Però no ens podem acon-

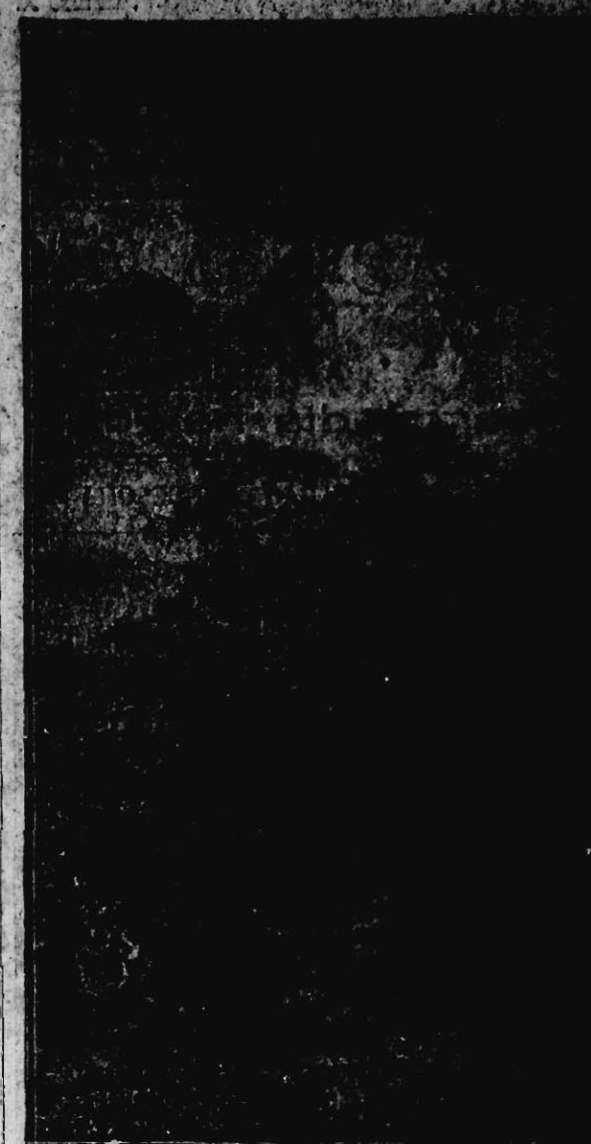
hortar de veure-la tan indiferent, tan voluntàriament allunyada de l'art de l'Orient i de l'Extrem Orient, la captació del qual és tan fàcil i tan encisadora. Tan sols el coneixement llengüer, la simple lectura de la Història demana un esforç, una atenció retentiva que no tots els espèrits estan en condicions de donar. Ja no parlem de l'esforç i de la intel·ligència que calen per a l'elaboració de la Història. El coneixement de l'art, ben al revés, és una cosa plaent

i delectable com una llum superficial espectació. No voldrem, per començar, sinó que la nostra gent vulgui gaudir l'art de l'Extrem Orient. Si els nostres artistes, col·leccionistes i "amateurs" no volen llegir la Història d'aquella nostra mitja humanitat, que almeys vulgui veure l'art, que és la cristallització més espiritual d'aquells homes, d'aquelles gèneres orientals, manipuladores i elaboradores d'Europa i d'Occidentals.

No es pot pas fer grans retrets a un poble jove o ple de macadures i que es vol refer, si aca no fassa totes les menes que encara no convenen al seu pador; però no es pot pas concebre tampoc que les bones menes reconstituïntes se li donin, igualades, e bé eliminades de les millors substàncies. No es concep, que les humanitats se'ns ofereixin tal com les concebé Ciceró, quan el món era pla com el palmell de la mà, des de les columnes d'Heracles fins a la quasi fabulosa illa de Bactra, i quan el misteri de l'abis filaven aquest "Orbis Romanus noster", i presidit pels estadans d'un Olímp rellagal al Senat de Roma. Avui sabem, que ensems que la cultura grèco-romana es desenrollava, esplendia a Europa, l'Orient floria en diverses altres cultures humaníssimes, fortes i rutilants, les quals fisonaven les mateires Grècia i Roma, sense que ningú no se n'adonés, les quals deixaven unes literatures i unes filosofies, unes místiques i unes religions, unes indústries i unes arts, unes morals i unes políiques tan admirables com les més famoses de l'Occident. Avui sabem que aquells pobles sovint davancaven la nostra cultura d'algunes centúries, sabem que ens influïen, sabem que no eren pas aquells bàrbares quasi místics de la vella història dels Xenofont i els Plini, sinó mestres en civilització, en constant contacte amb els extrems de la cultura grèco-romana i moltes vegades en relació directa d'ambrades; sabem que el món no estigué mai ètnicament dividit, ni isolades completament aquelles remotes cultures de la nostra, que tots som uns i que la major monvrositat pedagògica que es pot veure avui dia és la de l'anacronisme desluciant entre Orient i l'Occident i la conseqüent apriorística interrupció i mutilació de les conecionacions de fets, ja sigui en l'ensenyament de la història pròpia, ja en l'ensenyament de la història de l'art.

Els quatre exemplars d'art de l'Extrem Orient que ornem aquestes columnes il·lustren millor que els arguments la penosa defensa que intentem de la incorporació dels estudis orientals a les nostres humanitats. La prova és mossa, perquè l'art extrem-oriental es manifesta amb infinita varietat, per així i tot serà convincent. Aquests pocs exemples de l'art de l'Índia, de la Xina i del Japó, són triats intencionadament no pas entre el millor de la pintura, de l'escultura i de la ceràmica de l'Extrem Orient, sinó entre el més accessible a la intel·ligència plàstica de l'occidental. Això vol dir que si aquestes obres, reproduïdes adjuntament, ens sen per llur extraordinària bellesa, encara majors encisos produiran les obres superiors que l'estudi i el costum poden fer comprensibles al nostre sentiment i a la nostra mentalitat, anecdotament arreconats en un sol canló de la contemplació artística.

L'admiració i l'amor envers l'Extrem Orient augmenten, com és de suposar, en multiplicar-se la contemplació, gustant les diverses escoles de pintura i escultura, les arquitectures de cada època i país, les literatures, la multitud de manifestacions de l'art aplicat. Una més enlluernadora que l'altra: els

jades i altres pedres dures, la tipografia, la ceràmica, els aixits, les laques, els metalls, els vidres, etc. Cada una d'aquestes branques, enriquida de qualitat, insospitades, és viva com un gènere d'art pur; sovint l'objecte, l'utensili emprats com a pretext per a una obra d'art pur, amb valor premeditat i resolt de tal, parreja l'equilibri de lirisme i realisme condensats, formidables, com en la lliada, com en la Ronda de Xil, com en la Simfonia Pastoral; una tabarquereta, un bot de prendre te, un dibellot de vil·lina o bé un paravent, devenen veritables poemes, obres monumentals que eleven l'esperit, que et fan del món un paradís i de la vida un extasiament i un amor ample i esbrogerrat com el vent. I, no obstant, tan diferents aquestes coses orientals de les coses i cosasses de l'art occidental que hom arriba a excusar aquell atany d'imaginar partions i incompatibilitats entre aquell continent dels Déus i aquest nostre continent dels semi-deus.

Jo estimo l'Orient igual que l'Occident. L'atè de Déu va encara d'ací cap allà, per damunt les aigües i a través les muntanyes, igual que en els temps genésics.

J. Sagar

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

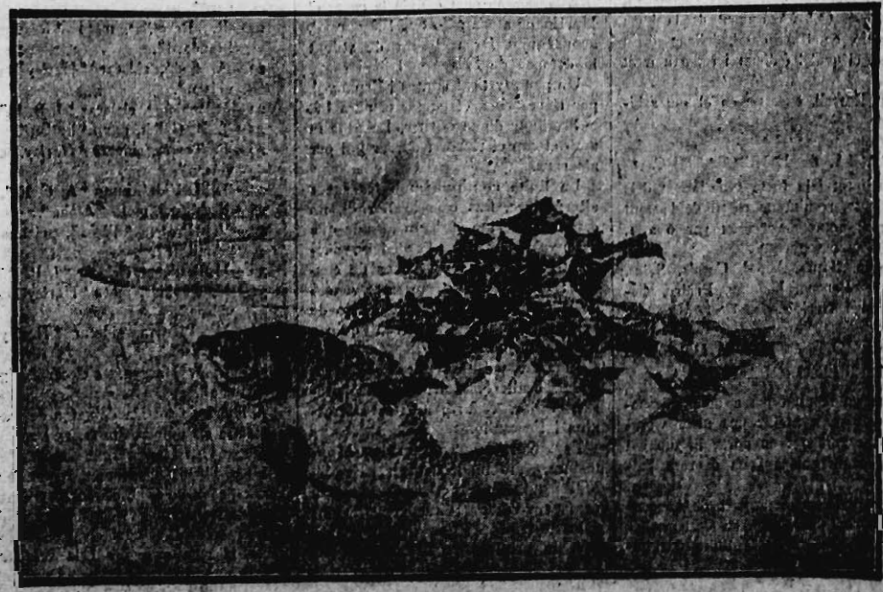
La moda a Barcelona

"En celebrar-se, mesos enrera, al pare de Montjuïc, el Saio de la Moda, parlant d'aquella importantíssima manifestació d'art, digueren: davant d'un èxit tant ressonant, que les dames de la nostra aristocràcia, i més ben dit, que el nostre món elegant no seria necessitat d'anar a París i a Londres per vestir a la moda, ja que les nostres cases, sabien crear models tan exquisits, com els de les més fama d'aquelles grans capitals.

Aquella opinió, que tothom reconegué ésser certa, l'hem telemada ara, després de la visita que acabem pagant al gran centre de "La Innovación", hem fet a la nova succursal que aquella casa estableix al Portal de l'Angel, número 10, i que serà oberta d'aquí a uns quants dies.

No volem parlar del decorat ni del de Déu de gèneres riquíssims i dels models elegantíssims i exquisits, els quals tancaran sensació entre les dames de Barcelona, però la impressió rebuda ens fa creure que "La Innovación", tan bon pint obri la nova succursal, es farà l'arbitre del gust de les dames de casa nostra, per exigents que siguin en el vestir.

Cal, doncs, felicitar, no a la gerència de "La Innovación", ja que la inauguració de la nova succursal no és més que el resultat naturalíssim de la marxa progressiva que segueix aquesta casa, sinó a la nostra elegant femení, el qual, amb el seu bon gust, és el que dona vida a entitats d'aquella importància.

LA PUBLICITAT

EDICIO SETMANAL D'ESPORTS

La visita dels campions bascos

Dues grans victòries del "F. C. Barcelona"

El segon dia ha guanyat per 5 a 1

ATHLETIC DE BILBAO - BARCELONA

Una còrner disputada

(Fot. Sagarra)

Amb ocasió de l'anada del F. C. Barcelona a Bilbao, l'any passat, la Premsa d'allí plantejà una vegada més la tan debatuda qüestió a propòsit de la superioritat del joc basc sobre el català, i més especialment encara, dels equips bascos.

Avui mateix encara ha estat representada la vella polèmica que nosaltres considerem perfectament inútil, perquè el futbol no està basat en una sola escola ni en un sol sistema; ans al contrari, admet una extensa varietat en la concepció que cadascú vol donar-li. Tampoc està tallat en un sol patró i la bellesa del joc podem trobar-la indiferentment en equips bascos i en equips catalans.

El crític "Euzkadi", un dels més autoritzats i despassionats en la matèria dels que escriuen a Basconia, s'inclinava netament pel joc de l'Atlètic, amb tot i reconèixer les moltes excel·lències que possia el del Barcelona. Nosaltres també preferim el nostre joc, sense negar tampoc les moltes bel·leses que hom pot apreciar en les exhibicions dels bascos.

En d'ells ens resulta quelcom primitiu. És sempre el desbordament per les ales, fent obrir i desmuntar els defenses per tal de facilitar més la tasca de l'avant centre, punt culminant on gairebé van a raure totes lures jugades definitives.

Que això resulta quelcom "dèmodé" i que per a l'espectador l'interès és mínim? Potser sí; però en canvi els homes bellament atlètics que han donat a l'Euzkadi un segell inconfundible troben en aquest continuat "clan" una intensa emoció.

Individuament resulta aquest seu joc més complet i més escaient, car l'home no es troba afeïtat per la freda disciplina del que no ha de sacrificar mai el conjunt i jugar per plaer, sent més vivament la delecció en rebre el seu esforç.

Quant a més o menys pràctic, resulta un punt quasi impossible de tractar. L'equip que millor combini i estigui mancat d'un element oportunista, guanyarà ben pocs partits. El passat Campionat de Catalunya ho va palesar ben clarament.

Unders factors més importants en el futbol, és l'entusiasme, l'anys de voler guanyar, i entre les més belles qualitats que trobem en l'Atlètic, no prement al·lucinar, però gairebé sempre, la febre dels seus individus, que juguen amb el mateix brío en començar el partit que en acabar. Això ajuda de llur immensa superioritat física sobre els nostres homes, els ha creat una fama, notoriament injusta, de que són excessivament durs.

Són molts encara els que, per passió o ignorància, confonen la duresa amb la incorrecció. El nostre públic, volent creure que la minoria (encara que sigui la que més cridi), en aquest punt no ha sabut guardar una mesura justa de la realitat.

Prendre que els bascos no fessin faltes seria erroni, però veient que la nota d'hostilitat va ésser extremada, la veiem registrar amb veritable dolor per part nostra, perquè la con-

siderem una imputació que no es mereixen els elements de l'Atlètic.

Si analíticament trobem faltes en l'equip que ara ens ha visitat, quan al conjunt repetim que continua éssent un once terrible i que en lloc d'assegurar un decandiment en el futbol a Basconia, palesa, pel contrari, un augment notable.

L'ACTUACIÓ DELS EQUIPERS LOCALS

El Barcelona es troba en forma esplèndida, magnífica. De molt temps ençà que el seu equip no havia palestat un tan bon comportament en un ensuïme semblant. Altré, per exemple, en certs moments, els seus individus, més que jugar una partida, semblaven centrar-se en una demostració de passades i combinacions. Els davanters entenen-se a meravella; els mitjos desenvolupant una tasca enorme, contraentant les escapades dels contraris i deixant fugir les altes matèries per d'aquests. La defensa arruina sempre el bon comportament.

Tot el magnífic joc curt i ras, portant sempre per damunt del contrari l'avantatge de la iniciativa, tota la depuració de la tècnica que hom coneixent en aquest "escola", s'observa en l'execució d'ells.

Si els equips bascos mantenen sempre al mateix nivell d'una moral que hom mostra en els darrers encontres, no cal pas dubtar de les seves victòries en l'esdevenidor.

Altré la càlida dels seus adversaris bascos s'esfumava per moments, i els basconistes anaven creixent-se d'una manera sorprenent. Va ésser certament una de les seves millors tardes.

Tots els equips basconistes van contribuir al gran esforç; però és indubtable que per a En Sanku la tardà fou de "consagració".

El Barcelona ha sortit de l'angustiosa dificultat en què es trobava per la manca de davanters; Samitier ha superat tots els càlculs, totes les esperances, i fins creiem que s'ha superat el mateix.

Vol dir això que ja renunciem des d'ara a les reserves mentals que ens hem fet sobre Samitier davanters centre?

No encara; però no tenim tampoc cap inconvenient a dir que al·lucinar el fou l'home; marcà quatre gols i sentí, en el nostre, valent, decidit i oportú.

Les notes semblen el lamentable esperant que se donar en posar-se a discutir amb l'àrbitre davant del públic; això és molt de consolar.

Seria difícil voler establir un ordre cronològic de distincions en el partit d'ahir. Però seria injust no assenyalar la meravellosa tasca d'En Martí, que palesa sempre molta valentia. Sanku, l'excel·lent mig centre de sempre, i Carulla, el qual també va distingir-se molt. En fi, tots compliren d'una manera perfecta i a nivell de ganes de satisfer el públic, aconseguint-ho plenament.

ELS JUGADORS BASCOS

Ultra la formosa actuació basconista, hem trobat que la causa de la gran derrota de l'Atlètic està en la

débil defensa que feu del seu marc En Vidal.

Aquest jugador, que va tenir una tarda tan magnífica quan la final, ha estat fatal en les seves exhibicions d'ara; abandona la porta amb molta freqüència i demostra estar posseït sempre d'una nerviositat que el compromet en gran manera. És un element molt inferior a la resta dels seus companys.

En la defensa, Duñabestia ha estat un jugador que ha suplert la seguretat per la manca de tècnica. Rousse ha procurat sostenir el pavelló, però la manca de l'Acced s'ha observat els dos dies en aquesta línia.

De mig centre va jugar el primer dia En Belauste, sempre entusiasta i del qual hom diria que els anys no deixen rastre; però Belauste, excessivament desconfiat de si mateix, té massa cura de marcar i oblidat de passar a la davantera, Carmelo, que ahir va substituir-lo, fou poc eficaç per contrarestar l'impetu atacador de l'atac basconista; més amb tot, jugà amb gran entusiasme. Les ales marren molt i passen poc.

De la davantera és d'esmentar Carmelo el primer dia, i Travieso, si bé l'encert no els acompanya sempre. El gol d'En Laca va ésser molt aplaudit per la rapidesa.

ELS GOLS

La primera part va ésser d'un més gran interès; uns i altres jugaren amb un "gas" extraordinari, enduint-se el match en alguns moments, però la manca d'espai no ens permet estendre'ns més.

En Samitier va marcar quatre gols i l'altre ho fou per un free-kick d'En Laca.

El gol de l'home va ésser fet per En Laca.

ELS EQUIPS

Jugaren per l'Atlètic: Vidal, Rousse, Duñabestia, Sanku, Carmelo, Legarreta, German, Laca, Larrañaga, Travieso i Alonzo.

Barcelona: Piquel, Planas, Surroca, Torralba, Sanku, Carulla, Pina, Martí, Samitier, Alcaraz i Sagi.

L'ARBITRATGE

Jutjà la partida En Cruella, que va començar molt bé. Però després semblà desorientar-se i impressionar per la cridòria del públic i no va estar tan encertat; fou, però, imparcial.

L'ATHLETIC DE SABADELL BAT EL BADALONA, PER 3 A 1

Diumenge tingué lloc al camp de Sabadell aquest encontre, el qual fou arbitrat per En Rosell.

S'arrogaren per l'Atlètic: Andueu, Pujol, Jorrons, Jorrons, Riera, Gironès, Ramos, Pons, Silvestre, Rallo, Busquets.

I pel Badalona: Garcia, Villà, Marín, Silvestre, Espuny, Turon, Ricard, Pérez, Corvera, Canino i Aleu.

La primera part va ésser un complet domini per als locals, els quals han jugat amb molta voluntat i entusiasme.

El primer gol l'obté l'Atlètic als pocs moments de començada la luita, prohibint d'una còrner. El segon el fan els sabadellencs, per mitjà d'En Pons, a conseqüència d'un bon ball davant la porta d'En Garcia. En aquesta part els badalonins marquen el seu, obra de l'Aleu.

A la segona part el domini fou més compartit, veient-se bones jugades per tots dos equips, distingint-se per la seva bona actuació En Villà, del Badalona.

El tercer gol dels locals l'aconseguí En Riera. Cal fer esment de la bona actuació en l'equip sabadellenc d'En Rallo, el qual ha donat i repartit molt joc.

En Rosell, encertat en el seu arbitratge.

GRACIA, 6: HOSPITALENC, 1

Amb tot i la forta superioritat dels graciencs, resultà un partit de bastant interès; aquests vengueren per 6 a 1, amb l'equip següent:

Pala, Saura, Vidal, Cortés, Sales, Plazas, Lapena, Dalmáu, Peidro, Calatayud i Orriols.

LA UNIO ESPORTIVA DE SANS BAT L'EUROPA PER 3 A 2

Fou un resultat per a molts inesperat, que va a alegrar una nova victòria al seguit que en porta l'equip del Sans, aconseguint la darrera l'altre.

Durant la primera part de l'encontre Europa-Jans el seu desavantatge ment ens recordà en la luita que ha-

viem presenciada el diumenge abans al camp del Martinec i en la desencertada actuació del campió del grup A recordàvem la més desafortunada tasca que desenvolupà el campió del grup B i havien vist l'anterior diumenge aconseguint-se l'equip de la Unió, com veiem ahir exercir una superioritat damunt de l'Europa en gairebé tota la primera part.

Suposem, però, que els entusiastes elements del Sans no es deixaran suggerir per aquestes brillants victòries darrerament assolides i posaran tot l'interès en millorar, encara, les seves rendides fins obtenir un joc propi, ben coordinat, arribant a la compensació de tots els seus elements, que és l'indispensable per poder pretendre l'envejable títol de campió. Tinguin en compte que el Sans obtingué en aquests dos darrers partits—glòria ben guanyada i que no volem pas regatejar—ha estat cabent aprofitar-se de l'actuació dolenta dels seus adversaris, que cap dels dos jugà tal com correntment acostumen.

Nosaltres, que tenim per norma la imparcialitat en els nostres judicis, fem aquestes observacions a's de la Unió, perquè creiem que si no s'adormen damunt els èxits, poden representar un bon paper en el pròxim campionat, que voldríem que guanyés, no pas el que fos més afortunat, sinó el que més jugui de tots els nostres cercles.

Fou el partit d'ahir, apart el primer quart de joc, portat a tota marxa, i especialment després de l'empat es jugà a un tren que feu interessant de debò la luita, havent les defenses de l'una i l'altra banda d'emprar-se a fons per fer front a l'escomesa de l'adversari.

Els dos gols obtinguts per la Unió desencertaren per complet el seu contrari, el qual a la segona part reaccionà, però no pogué abatre l'entusiasme dels jugadors del Sans que, malgrat haver arribat a l'empat, saberen apuntar-se el gol de la victòria.

El resultat, a la primera part, era de dos a zero, obtinguts el primer per Saligó, amb Garrobbé que li disputava

bastant desconcertat; a la segona fou substituït pel un altre col·legiat, el qual ho feu força bé.

EL CENTRE D'ESPORTS DE SABADELL BAT L'ESPANYOL PER 3 A 0

A Terrassa es jugà el segon partit corresponent a la Copa F. C. de Catalunya, al qual assistí un públic bastant nombros.

Constituí una aclaparant victòria dels sabadellencs, els gols dels quals foren aconseguits per Sans, Arnet i Gran.

Al segon temps la luita va degenerar bastant; la duresa en el joc fou manifesta, sobretot per part de l'Esperarieta, el qual va ésser fortament censurat pel públic.

Actuà d'àrbitre en aquest encontre Bertran, el qual no aconseguí satisfer ningú.

Dels jugadors, molt bé, en conjunt, el Sabadell, demostrant sempre un gran entusiasme, al revés de l'Espanyol, car l'únic que ens agradà de tots els seus equipsers fou Helvig.

Eren els equips:

Sabadell: Falguera, Cabedo, Muntañer, Morera, Llumà, Desvues, Font, Arnet, Grau, Flaquer i Sans.

Espanyol: Vilarronda, Arinyó, Estevevarieta, Carol, Helvig, Rubio, Masgrau, González, Navarrete, Bonnet i Rabals.

LA FINAL

D'AQUEST CONCURS

Després del resultat d'aquest encontre, quedaven finalistes del concurs Copa F. C. de Catalunya el Terrassa i el Sabadell, havent, per tant, ambdós cercles, de disputar-se la copa en un camp neutral.

UN PARTIT PER AL DIJOUS

Dijous vinent, al camp de l'Europa, es farà el partit de desempat per a la Copa Vea, entre els primers equips de l'Espanyol i l'Europa.

DE FORA

A GIRONA

La Unió Deportiva Girona i la Unió Esportiva Bisbalenca, empaten a tres gols

Amb molta concurrència i molta expectació va jugar-se el partit entre els primers equips complets de La Bisbal i Girona.

La voluntat dels empordanesos contrastà amb l'apatia i el desencert dels gironins, els quals aconseguien un sol gol franc, obra de Santamaría, si bé n'apuntaren dos més: un entrat pel propi porter bisbalenc i un altre de penalti.

La Unió Esportiva Bisbalenca jugà amb molt d'entusiasme, aconseguint en alguns moments dominar el seu adversari i marcar tres gols, d'ells de penalti, que van donar-li en realitat la victòria, més apreciable si es té en compte la indiscutible superioritat de l'equip amb què lluitava.

A REUS

El Reus Deportiu bat el Català C. d'E., de Barcelona, per 11 gols a 0

El primer equip del Reus Deportiu ha jugat l'anunciat partit contra el Català C. d'E., de Barcelona, el qual ha presentat un equip dolentíssim, el qual deixà el nom del dit club a una pen poc envejable altura.

Contant els del Català amb el favor de l'àrbitre, i després d'anul·lar, sense discussió, quatre gols, el resultat d'11 a 0, favorable al Reus, palesa clarament la inferioritat de l'equip foraster.

L'Ateneu, de Tortosa, bat el Reus Deportiu (reserva) per 4 gols a 1

Una selecció dels reserves del Reus Deportiu a jugat a Tortosa un partit contra l'Ateneu, de la dita ciutat, guanyant aquests darrers, després d'una luita seriosa, per 4 gols a 1.

MOTORISME

La prova de regularitat sobre circuit desconegut

MOTORISME

LA PROVA DE REGULARITAT SOBRE CIRCUIT DESCONEGUT

Malgrat les dificultats que per força havia de presentar una cursa de tan original reglament com la que per ahir havia organitzat el Moto Club de Catalunya, hem d'assenyalar un bon èxit per a l'entitat que tan activament treballa en pro de l'esport del motor.

Per la llista dels inscrits, hom ja podria preveure que aquesta cursa fóra interessant, per molt d'entusiasme que hi hagués els inscrits, els quals eren:

- 1.-A. A. moto "Douglas".
- 2.-P. Piferrer, moto "Motosacobe".
- 3.-V. Carrion, sidecar "Harley-Davidson".
- 4.-B. Roca, sidecar "Harley-Davidson".
- 5.-J. Forcadà, moto "Triumph".
- 6.-L. Solé Saladrías, moto "Douglas".
- 7.-Van Dyck, moto "Douglas".
- 8.-P. Aixelà, sidecar "Triumph".
- 9.-A. Díaz, sidecar "Sénéchal".
- 10.-F. Carbonell, ciclear "Amilcar".
- 11.-P. Colomer, sidecar "Indian".
- 12.-J. Rosach, sidecar "Harley-Davidson".
- 13.-A. Ribas, sidecar "Indian".
- 14.-J. M. Montañolas, moto "B. S. A".
- 15.-J. Borda, sidecar "Harley-Davidson".
- 16.-A. Renom, sidecar "Harley-Davidson".
- 17.-P. Aterid, moto "Moser".
- 18.-J. Macaya, moto "Indian".
- 19.-S. Broch, sidecar "Harley-Davidson".
- 20.-Ton sidecar "Reading Standard".
- 21.-S. Solà, sidecar "Reading Standard".
- 22.-R. Revellat, moto "Reading Standard".
- 23.-A. Sedó, sidecar "Harley-Davidson".
- 24.-J. Boniquet, ciclear "J. B. R".
- 25.-J. B. Galles, moto "Indian".
- 26.-F. Torres, sidecar "Harley-Davidson".
- 27.-J. M. Vidal, moto "A. C. E".
- 28.-N. Massó, moto "Alpha".
- 29.-V. Prats, "Tàpia", ciclear "Amilcar".
- 30.-M. Boniquet, ciclear "J. B. R".
- 31.-M. Teixidor, moto "Harley-Davidson".
- 32.-M. Bigorra, sidecar "Harley-Davidson".
- 33.-J. A. Macaya, ciclear "Bigman".

A l'hora de sortida deixaren de presentar-se els números 6, 11, 25 i 29.

El recorregut

Fou l'havia nauticant tot secret. En sortir del Moto-Club els corredors van viuen de trobar al Passeig de Gràcia el primer control, el qual els havia d'indicar la ruta a seguir i la velocitat

mitja a què havien de reduir-se. Sortien els corredors cap a Rubí a 35 quilòmetres per hora. A Rubí el segon control els adreça cap a Molins de Rei, a 25 quilòmetres de promedí horari.

D'aquesta darrera localitat, el tercer control els indica el camí cap a Sant Boi a 35 quilòmetres per hora. A Sant Boi trobaren el quart control, el qual els feu anar a Gavà i Sitges a 42 quilòmetres per hora. El cinquè control març als corredors l'itinerari de Vilatorrada i la velocitat de 40 quilòmetres de Vilatorrada cap a Igualada a 30 per hora. I per finalitzar l'etapa matinal, els inscrits havien d'anar a Manresa a 25 quilòmetres de promedí.

Aterid, sobre "Moser", havia abandonat la cursa a La Rabassada; Broch, sobre "Harley", roman a La Llacuna, per avaria de cadena; M. Boniquet té una topada, que li impedeix de seguir; Piferrer i Macaya també es retiren de la cursa.

A Manresa prenem, doncs, la sortida de 24 corredors cap a Terrassa, a 32 quilòmetres per hora. En aquesta ciutat el darrer control els mena cap a Barcelona i la velocitat de 25 quilòmetres per hora, finalitzant la cursa als Quatre Camins, des d'on havien d'anar al Moto Club, per tal de signar la fulla d'arribada.

Abandonen la cursa en aquesta segona part, A. Ribas i J. Vidal.

La cursa d'ahir posava a prova la

ductilitat dels corredors, puix ultra diferents velocitats exigides per a cada trajecte, els inscrits es trobaven amb canvis de totes menes, bones mitjanes i dolentes, en pla i en pujada, en recta i amb viratges. Malgrat aquestes dificultats, dels 29 que presentaren la sortida, 22 signaren la fulla d'arribada.

La classificació no serà coneguda fins demà; la donarem en la pròxima edició d'esports, en la qual també hi remi alguns comentaris sobre aquesta cursa.

ATLETISME

CAMPIONAT DE GRACIA (MARN)

Organitzat per la Secció d'Atletisme del Centre Excursionista "Euzkadi de Casanova" es disputà ahir el primer Campionat de Gràcia de marxa atlètica sobre un recorregut aproximadament de dotze quilòmetres i en el trajecte ja esmentat en aquestes columnes.

La prova obtingué un èxit complet pel qual motiu són de felicitar els organitzadors.

De sortida mena Sirvent, seguit de Fàbreg, Serra, Pérez i Gibert, entrant per aquest ordre al carrer de Montaner.

A la plaça de la Bonanova ja ocupaven els primers llocs Gibert i Sirvent, davant de Sirvent, Pérez, Moya, etc.

Al carrer de l'Escoial, Fàbreg passà a ocupar el primer lloc, que conservà fins el passeig de Sant Joan, on Pérez inicià un fort esforç, ocupant de nou el cap, que ja no abandonà més. Badia, que "feu" per cert una prova molt mèdica, es col·locà segon en els darrers quilòmetres, a pocs metres del guanyador.

Degut a la manca d'espai, ens veiem obligats a deixar per al número vinent els comentaris tècnics de la prova.

Els resultats tècnics foren els següents:

Classificació general

- 1.-Gibert (R. C. D. E.).
- 2.-Badia (idem).
- 3.-Serra (idem).
- 4.-Fàbreg (F. C. A. S.).
- 5.-Pérez (R. C. D. E.).
- 6.-Sirvent (idem).
- 7.-Carrión (A. A. V.).
- 8.-Corbi (U. R. G.).
- 9.-Moya (R. C. D. E.).
- 10.-Lluch (A. A. V.).

fins a 37 classificats

Classificació social

- 1.-Espanyol, 17 punts.
- 2.-A. A. Vida, 64 punts.

Campionat de Gràcia

- 1.-Joan Gibert (R. C. D. E.).

Classificació novells

- 1.-Ferran Corbi (U. R. G.).

CICLISME

CURSA CICLISTA BARCELONA-MATARÓ-CALELLA-BARCELONA

UNA NOVA VICTORIA DE TRESSERRES

Tal com veníem anunciant, diumenge se celebrà aquesta cursa, organitzada per l'Agència Ciclista del Poble Nou, sobre el circuit esmentat, de no quilòmetres.

A les vuit del matí es donà la sortida a 30 corredors, davant el local de l'entitat organitzadora, ament n'acreditats fins davant la casa Klein, on a un quart de nou es donà la sortida oficial.

Sortien a fort tren, fins que Tresserras demostrà la seva forma, prenent 100 metres d'avantatge als restants, mantenint-se en aquesta posició fins a Sant Adrià.

A Montgat van junts els tres en cap amb tota la resta, Roca, Mata, Miquel i Fargas. Aquest solista panell pel qual motiu quedà retardat dels seus companys. Fins a Vilassar van els corredors a bon tren; aquí són acon-

ATHLETIC DE BILBAO - BARCELONA

Samitier i En l'heroi

(Fot. Sagarra)

una altra vegada, per En Far-
A Calles passen junts Treserrars,
Alegre, Bisbal, Sans, Segalés i Casas.
19 metres Sans, Guitart i Saliet.
Treserrars queda en cap. Les velocitats
que ara es marquen són fantàstiques.
Casas sofreix panics de tabular,
no poden agafar de nou l'escamot de
cap.
Les posicions no es canvien fins a
Baldona, on En Treserrars, a fert
a l'altura de l'escamot, arribant
a la meta amb cinc minuts d'avan-
tage sobre el segon, que és l'Alegre.
El qual és segon de la resta de corre-
dors.

Classificació
1. Treserrars, 3 hores, 22 minuts; 2.
Alegre, 3 h. 27 m.; 3. Bisbal, 3 h. 27
m. 10 s.; 4. Guitart, 3 h. 30 m.; 5. P.
Sans, 3 h. 34 m.; 6. J. M. Sans;
7. J. Segalés; 8. G. Cruz; 9. P. Saliet;
10. J. Castejón; 11. J. Pierró; 12.
Curi; 13. Casas; 14. Mola; 15. Gar-
cía; 16. Murcia. Es clausuraren fins
a 22 corredors.

AEROSTACIO
LA TRAGEDIA DE LA COPA
GORDON-BENNET D'ENGLANDY
Cada any és d'esperar la copa Gordon-
Bennet per a globus esfèrics. En-
aquest concurs havia reunit els
pilots de les planes de Solbosc, prop de
Brussel·les.

En 17. Hi mancaven tres italians.
En el moment de donar les sortides
les condicions atmosfèriques eren des-
tales. Un globus belga fou esquin-
tat per la barqueta d'un contenció,
que va sortir massa carregat de l'ast.
El pilot, pres per la ventada, s'a-
llunyava ràpidament, perdent-se d'uns
les nivellades amb balanceigs inquietants.

Als pocs moments corresgué la nova
que el globus suís "Généve" havia
caigut a la vora de Moll (Anvers) en-
cès per un lamp i que eren morts els
seus tripulants.

Un xic més tard fou la caiguda, per
la mateixa causa, del globus espanyol
"Pélar", salvant-se junts miraculosament
el seu pilot, senyor Gómez, però
morint el seu company, l'aeronauta Pe-
lauranda, ben conegut a la nostra re-
gion.

Però no foren aquestes úniques
les víctimes de la tempesta, puix el
globus núm. 3 de la U. S. Army, caig-
gué a Nieschbrode, movent també els
seus tripulants.

Des de més de vint anys que aque-
la copa es disputa mai havia ocorregut
semblant tragedia.
El globus lliure no té, certament, la
utilitat del dirigible, ni tampoc de l'a-
vió: El vent se l'emporta i ben poca
defensa té l'aeronauta per lluitar con-
tra els elements.

Però el globus lliure és un aventa-
rer ple de poesia. Romandre en l'aire
hores i hores, tan lúny del món que
ni els sorolls se'n senten; aquell im-
mens panorama vist des de les regions
del silenci absolut, captiva l'ànima dels
enamorats de les altes regions.

Malgrat totes les tragèdies ocorregu-
des, malgrat la quasi inutilitat de
l'aerostació lliure, continuaran els ac-
cionistes separant-se de la terra per
emborritar-se d'atmosfera pura.

Toni Rudes
TENNIS
SUSANNA LENGLEN
ENTRE NOSALTRES

El campionat mundial de tennis
que van tenir lloc el mes de fe-
brer darrer al palau de la Fira, del
Parc de la Ciutadella, van produir,
als ulls dels aficionats a trobar la
consequència immediata dels grans
esdeveniments, un fenomen bon xic
inexplicable: una mena de desencís
pel fet de veure el contrari del que
hom imaginava.

En efecte, era lògic d'esperar un
ressorgiment en la vida d'aquest es-
port: fundació de nous cercles, ma-
nifestacions pràctiques sense treva,
per tal d'aprofitar aquella circum-
stància per a la conquesta de nous
adeptes a la causa del tennis. El
terreny estava degudament preparat
i ben sementat. El moment sembla-
va fínic.

Dien que la lògica sol estar en
pugna amb la realitat, i, verament,
així va succeir amb els campionats
mundials: l'únic fet remarcable es-
devenint va ésser un refredament en
el sentit més ample del mot. Tal-
ment semblava que aquelles belles
sessions de tennis, algunes d'elles re-
vestides del més pur classicisme;
aquelles hores de fonda emoció vis-
cudes en el transcurs dels partits...
Qui no recorda el match Alonso-
Lacoste? Qui ha oblidat aquell par-
tit disputat entre els braus Gomar
i Cochet?...

Talment semblava, dèiem, que
aquelles jornades èpiques vagin pro-
duir un empatx.

El tennis oficial donaria el millor
dels sons, i alguns elements di-
rectius pensaven més en la desapa-
reguda cort d'amor que havia inspi-
rat una formosa dona concurrent,
que no pas en la missió que els es-
tava encomanada. En despertar, hom
va veure que no hi havia cap espiri-
tualitat: no hi havia més que un en-
fít. Un estat gàstric va palesar la
necessitat d'un guariment eficaç, i a
la fi, sortosament, el malalt va re-
accionar.

Avui la nova Associació que re-
geix aquest esport, anuncia un con-
curs internacional i un de regional.
També s'està gestionant la repetició
del match França-Espanya. Demés
aquest serà el plat fort del menú
d'enguany—la presentació a Barcelo-
na de la campiona del món Na Sa-
nanna Lenglen, ha despertat la més
gran expectació entre aficionats i
profans.

Ah! Tot això és per al mes d'oc-
tobre present.

Veïem si ho podem bé!

Febua

**MATCH OFICIAL FRANÇA-
ESPANYA**

Havent-se rebut per part de l'Asso-
ciació de L. T. d'Espanya la confor-
mitat de la Federació Francesa per a
la celebració d'aquest encounter, el Co-
mité de l'Associació de Lawn Tennis
de Catalunya s'encarrega des d'ara de
la seva organització.

El match tindrà lloc els dies 6 i 7
d'octubre, a les pistes de la S. S. Pom-
peia i precedirà el XXI Concurs In-
ternacional.

Aquesta és la tercera vegada que
se celebra. En 1921, jugaren per Es-
panya M. Alonso i el seu germà, el
comte de Gomar i En Flaquer. L'e-
quip francès estava compost de W.
Laurentz, Germot, Lamerouh i Ger-
banet. Va jugar-se a les pistes del
L. T. Club, quedant empatats els dos
països a 3 iguals.

En 1922 es jugà a Bordenes, en el
magnífic camp de la Ville Primrose,
guanyant els francesos per 7 a 5. Cal
tenir present, però, que M. Alonso, res-
sentit encara d'una torçada de peu
soferta a Brussel·les, no pogué jugar
per Espanya i abandonà dos punts
per Walkover.

Aquest any desconeixem el valor
de l'equip francès que encara no està
designat, però des d'ara sentim un
franc optimisme per als espanyols. En

Gomar i En Flaquer es trobaven en
pocs coneguts. I això, a més a més
del valor innegable dels jugadors, és
un factor important que ha de tenir-
se en compte.

Una intenció més nova sobre la
composició dels equips, és donar-los a
conèixer als nostres llegidors i estu-
diar-ne les probabilitats de victòria,
analitzant partit per partit.

NATAIO
LA COPA MANUEL ROCAMORA

A la piscina del C. V. Barcelona va
celebrar-se ahir al matí la cursa de 500
metres lliure, primera de les proves de
què consta la Copa Rocamora.

El nombre d'inscrits fou de 24, pre-
nent la sortida 22, retirant-se'n dos. Els
temps emprats són:

1. Manuel Basfi, 8'. 40". 4 quints.
2. Rafel Trueta, 9'. 2 quints. 3. E. To-
rok, 9'. 4". 4. J. M. Puig, 9'. 6". 5. Gui-
rand, 9'. 11". 6. J. Pinillo, 9'. 12".
7. Borrás, 9'. 22". 8. J. M. Pi-
nillo, 9'. 53". 9. Quint, 10. Josep Fon-
tanet, 9'. 58". 11. A. Vià Mayans, 10'.
12. Juli Llorca, 10'. 18". 13. M. Tri-
go, 10'. 32". 14. H. Lavilla, 10'. 33".
15. J. Ferrés, 10'. 35". 16. A. Tor-
t, 11'. 5". 17. J. Ba celles, 11'.
14". 18. T. Conde, 11'. 30". 19. A. Iz-
quierdo, 12'. 2". 20. Botens-
tem, 12'. 26".

Dimenge vinent tindrà lloc la sego-
na prova, consistent en una cursa de
100 metres, salts de palanca, 5 metres
i trampolí 3 metres.

BOXA
COMENTARI DE LA SETMANA

Després de la vetllada de les Are-
nes, que aplegà prop de 14.000 per-
sones, l'activitat pugilística ha quedat
reduïda una altra vegada a zero. I per
si això no fos prou, es diu ara que
s'ha desistit definitivament de fer els
Campionats d'Espanya de Boxa, ama-
teurs, perquè els campions de Castel-
la que havien de disputar als de Ca-
talunya el Campionat d'Espanya són
tan fluixos, pugilísticament parlant,
que més val deixar-los córrer per
aquest any i esperar el que ve per veu-
re si aleshores serà possible organit-
zar uns campionats d'Espanya que val-
guin la pena.

Tampoc se sap encara quan tindrà
lloc el repartiment de les copes de
premi als campions de Catalunya, per
més que com que la Federació de
Boxa no compta amb cabals per or-
ganitzar un festival amb l'esmentat
objecte, s'haurà d'aprofitar l'avinen-
ta d'una de les primeres vetllades de
boxa que se celebrin per tal d'in-
troduir-hi l'acte del repartiment com
a número suplementari del programa.
La desaparició d'una de les copes de
premi amb les diferents incidències
que ha portat, palesen encara més la
poca fortuna que gaudeixen avui per
avui les coses de la boxa amateur.

Amb referència als projectes de re-
unions a venir i malgrat la poca ac-
tividat que en la seva organització es
nota, hem sentit dir el següent, que
reportem a títol d'informació:

Que l'empresa Elias, que semblava
que anava a fer quelcom seriós aques-
ta temporada a base d'espectacles com-
binats a celebrar a Madrid i Barcelo-
na, té els seus treballs molt endarre-
rers i que no cal esperar que faci
res de moment, ja que topa amb se-
rioses dificultats per portar a la pràc-
tica els seus projectes.

Que una empresa sudamericana té el
projecte d'organitzar algunes reunions
de boxa al Circ Barcelonès. Segons
les nostres notícies, aquestes vetllades
començaran tra seguit.

I, finalment, que l'empresa Taxona-
ra té enmarcat el local de la Ro-
hèmia Modernista per tal d'organit-
zar-hi quatre reunions mensuals, tres
de les quals es farien a base de box-
adors de la terra i la restant amb
el concurs de boxadors internacionals
de classe. Segons aquest pla, cada mes
hi hauria una reunió de gran cala i
més a més de les tres restants, en
les quals l'any seria negligida la
confecció de programes impresos i
nòdrits a base de combats de quatre i
sis rounds.

El temps ens dirà si aquestes re-
ferències són o no exactes. Però no
hi ha cap dubte que la manca d'un
local adequat ens priva de tenir una
temporada oficial de boxa, com tenen
moltes ciutats europees. A Madrid,
que comença amb un local excel·lent,
la boxa ha pres gran increment i és
entès segon que per aquesta causa,
entre altres, no s'han pogut veure
com el centre d'aquest esport a
la península, que havia estat fins ara
Barcelona, es desplaça ara a Madrid.

DESPRES DE PORCHER-ALIS

En la reunió que tingué efecte a
les Arenes amb motiu de l'encontre
Porché-Alis, que tan bell triomf val-
gué al nostre Campió, fou l'ocasió
del record de Barcelona i de tota la pen-
ínsula en el que tota a nombre d'as-
sistents i a la receptació a aquella,
la llàstima és, doncs, que després no
s'hagi organitzat manant l'interès de
la gestió que hi hauria, organitzant
de seguida noves reunions, que com-
tessin esperar la decisió de la Inter-
nacional B. U. respecte al tema adre-
cat per Alis a Piet Heijn per al
campionat d'Europa de la categoria
de welters, que no sabem ara si
drà fer-se a Barcelona, cas de no
l'entusiasme acordat conside-
rar Richard Alis suficientment orga-
nitzat per actuar al títol de campió d'Eu-
ropa. Diguem de passada que les im-
pressions que fins ara hi ha respec-
te d'aquest punt són del tot optimis-
tes.

La victòria d'Alis en el combat que
fou davant Porcher ha estat per-
tinent amb una satisfacció i ha
ja unànime la creença que el nostre
jove campió donarà dies de glòria a
l'honor de la nostra terra.

Alis, malgrat la producció amb què

resulta per consell dels seus suporters,
assolí durant la majoria dels rounds
una indiscutible superioritat sobre el
campió de França i fou una verita-
ble llàstima que no obtingués una vic-
tòria per k.o., amb el fi d'evitar que
els d'aris francesos poguessin encon-
trar importància a la performance del no-
stre campió assegurant que la decisió
li fou favorable per escassa quantitat
de punts i degut a les circumstàncies
d'ambient i de públic que li eren fa-
vorables. Els que amb la més bona
intenció aconsellaren a Alis que en
vista de la superioritat que revelà ja
en els primers rounds no calia llui-
rar-se a un atac a fons per tal d'ob-
tenir el k.o., no tingueren segurament
en compte que una victòria decisiva
hauria estat rebuda a l'estranger com
una prova evident de la superioritat
del nostre campió, vist que Porcher
no ha estat mai posat k.o. Hem de
fer constar, però, en honor d'Alis, que
el seu propòsit, que manifestà repe-
tadament als seus segons, eren d'ata-
car a fons per tal d'obtenir el k.o.,
i que en no for-ho, escoltant els pru-
dents consells dels seus amics, expe-
rimetent la més viva de les contra-
rictats, malgrat que la seva victòria
per punts fou als ulls de tots els que
assistiren al match tan definitiva com
indiscutible.

**LA FEDERACIO CATALANA DE
BOXA HA QUEDAT CONSTI-
TUIDA**

Divendres, al vespre, es va celebrar

la reunió general de clubs adherits a
la "Federación Española de Boxeo",
per constituir-se en Federació Catala-
na de Boxa, de conformitat amb els
Estatuts aprovats pel Govern civil
i elegir la seva Junta directiva, que
va quedar formada en la següent for-
ma:

President, En Josep Clot Vila;
vice-president, N'Andreu Caparrós i
Caparrós; secretari, Ramon Larruy

Arnau; vice-secretari, Josep Carro-
bur; comptador, En Josep Coma-
Mata; tesorero, En Jaume Pons Sa-
romà; vocal primer, En Joan Camil
Salvador; vocal adjunt, N'Antoni
Masip Calvet; vocal ídem, En Lluís
Laborda Sampere.

Aquesta Junta, avui, dimarts, a les
deu, es reunirà al local de la "Fede-
ración Española de Boxeo", per pre-
dre possessió dels càrrecs.

CALÇAT
higièni amb SOLA DE GOMA marca FORD, Box-
cali, tall anglès, Goble plantilla de cuir
14⁵⁰ i 15⁵⁰ ftes, parell
Tipus de luxe a preus baratíssims. Esparcides amb 94.
la de goma, des de 2⁵⁰ pessetes parell.
VENDES AL DETALL
Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Final de les Ramblas)
(Abans carrer Dormitori Sant Francesc)

Ferreteria i Pateria de Cuina
Ramon Roca Mataró
Serveis per a tau'a i cuina :: Coberts de metall blanc
Estisores de podar :: Articles per a la construcció
Carrer de l'Argenteria, 49 i 51 - Telèf. 288 i 647 A - BARCELONA

GRANS MAGATZEMS DEL PEDRÓ
10 D'OCTUBRE INAUGURACIO
del gran taller de confeccions de vestits i abrics fets a mida, des de 60 pessetes
PREUS D'OCAIO EN
FLASADES DE LLANA (matrimoni) . . . 25-50 pessetes
cotó . . . 10
Camuses ploma, corie abric . . . 22-50
Cheviot anglès, gran mo a, corte de vestit . . . 4
Frane a marocai, fantasia . . . 6
Capacina, tot lana . . . 15
MACADORS DE SEDA, 15.000 a . . . 4
" " a 6, 8, 10, 12 i 20 . . . "

Carme, 105 a 111 - BARCELONA

La Selecta
NOVATS PER A SENYORA
FLMES SELECTE
en línies: Sodes: Vo-
luts: Colons i Llanceja
ALS PREUS MES REIUTS
SELECTES MO.ELIS
DE VESTITS I
ABRICS PER A
TARDOR
HIVERN
3 RONDA S. ANT. ANTONI, 3
PREU PÍE-BARCELONA Telèfon 4887

CHEVROLET - EL PRODUCTE DE LA EXPERIENCIA
THE BEST OF THE WORLD
Quin automòbil tro-
bareu que competeixi
amb
CHEVROLET
Una producció veritat
de 4.500 cotxes diaris
es solament justifica-
da per l'apreci mun-
dial que aquesta mar-
ca ha aconseguit per
les seves qualitats
úniques de rapidesa,
economia, seguretat i
alta especificació de
qualitat i present ció
reunides a un preu
fins avui no aconse-
guir
EL MILLOR DEL MON
3,750 PTES.
AUTO AMERICAN SALON - Pas. de Gràcia, 100 - Barcelona

Bombeta "OPALINA"

RAY WATT

ILLUMINACIÓ

MOLT DECORATIVA

GRAN ECONOMIA

ULTIMA NOVELTAT

Rbla. de les Flors, 16

MILLER

La millor estufa per petroli.
Es ven a totes les cases de
Ferreteria i Bateria de cuina.
Unio Agent autoritzat per
a la venda general a Espanya

V. SOCIATS

Rambla Estudis, 8.
Telèfon 320 A.
Barcelona

FONDA SIMON

MENJARS A LA CATALANA
ESPARTERIA. 6-VIÑERIA, 12
Telèfon 1378 A.

VIES URINARIES

Pell-Síndria-Prostata-Imptancia
Nous mètodes alquímics de tracta-
ment sense medicament ni dolor.
PREUS ECONOMICS
Examen amb Raig X. 10 pts.
Cistoscopia. 15
ADALISI DE SANG. 25
Tractaments a privus limitats
POLICLINICA
Ronda de la Universitat, 5
(prop del carrer Pelai)
D'11 a 1 i de 4 a 8.

La Mutual Agrícola de Propietaris

S. A.
per a l'extracció de l'estrassa.
Dirigir-vos per a avisos, Pas-
seig de Sant Joan, número 30,
pral., i telèfons números 1378
S. P. i 529 H.

:: RIGALT I BULBENA ::

Vidrieres d'art: Esmaïllats al foc so-
bre vidre i cristall: Vidres i cri-
stalls plans i corbats: Baldoses, bal-
doses, gravats, biselats i miralls
Casanova, 32, entre Corts i Sepúlveda
BARCELONA
TELEFON 5343 A

Unica casa per a

Calçat bo i barat. Tapineria, 20.

Suorsal, 13

Ferre. - Pintura - Decoració

Sant Domingo del Call, 4-Tel. 4315 i

ANUNCIS, NOTULA, PAGANES i

OBRES DE TREBALL D'ART.

Des d'ahir dilluns, 1 d'octubre

BARNET

PRESENTA LA COL·LECCIO

de models, vestits i pells per a la Tardor i l'Ivern

que està seleccionada i representada per les 25 prime-
res cases de "la plus haute couture de Paris", la

Silueta, Colors i Gèneres

de la qual, que exigeix la moda actual, han estat la decisió
"des femmes élégantes"

27, Rue Naples: Paris-6 i 8 Portal de l'Angel: Barcelona

Si voleu vestir
bé i a preus
molt limitats,
confieu la con-
fecció dels vos-
tres vestits i
abrics a la sas-
treria

Rofastes
i Comas

Fontanella, 9-pral.

Bons gèneres i
dibuixos selec-
tes ::

Modern Studi

XAVIER PELLICER

Fotògraf

Ronda Sant Pau, 16
BARCELONA

Clínica Vies Urinaries

del Dr. Gimeno, Rambla Pla Boqueria,
núm. 8, 1er. entre Hospital i Sant
Pau. - Venen, imputació, sístia,
baptista tractaments per el guar-
iment ràpid de les malalties secretes:
Nefritis, pel·lícula, prostata, Con-
duïda: de 2 a 12 i de 3 a 8, econo-
mica per a empleats i obrers. Plaça
del Sol, 6.

LA PUDA DE BANYOLES

Aigües sulfúriques, sulfidatades sódiques, silicatades i radioactives. Anàlisi del doc-
tor Oliver i Rodés.

Són les que contenen més sílice col·loidal i silicat sòdic.
La Puda de Banyoles, per les seves Sales d'inhalacions i pulveritzacions, departaments
de bany i dutxes, és de les millors d'Espanya.

La seva temporada comença el primer de Maig i finalitza el 31 d'Octubre.
Produïx miraculosos efectes: en les dolències de la pell, en l'escrofulisme i pretuber-
culosis, en les afeccions cròniques de l'aparell respiratori, en la litiasi renal, en la farin-
gitis de caràcter artífic i demés manifestacions de l'artritis.

Per als avariosos i mercurialitzats, les aigües de Banyoles són substitutives de les
d'Arçena. En tres hores es va de Barcelona a Banyoles, trobant-se situada "La Puda"
prop del seu formosíssim lac de vuit quilòmetres de perímetre.

LINIA DE GRAN LUXE

SUD AMERICA EXPRESS

El dia 19 d'octubre

sortirà de BARCELONA cap a RIO JANEIRO, MONTEVIDEO I BUENOS AIRES
el grandios, magnífic i ràpid transatlàntic de la NAVIGAZIONE GENE-
RALE ITALIANA

GIULIO CESARE

les característiques del qual són:

194 metres eslora	27.000 tones
24 " mànega	23.000 cavalls de força
28 " puntal	20,84 nusos hora
4 hèlixs de turbines independents	

Travessia en 12 1/2 dies

Servel tipus Gran Hotel

Preu del passatge en tercera classe, 500 pessetes

Per a informes i sol·licitud de places dirigiu-vos a la societat

ITALIA AMERICA

Barcelona: Rambla de Sta. Mònica, 1 i 3. Telèfon 3291 A. - Madrid: Alcalà, 47

INSTITUT FEMINAL

FUNDAT L'ANY 1916

COL·LEGI GRADUAT PER A SENYORETES

Sistemes Froebel-Montessori per a pàrvules

Obertura de curs, el dia 1 octubre.

Detalls cada dia de 10 a 12 a Claris, 24, principal

Cabells blancs

Sovint, amb els cabells blancs, no troba col-
locació per a guanyar-se la vida. Els cabells
blancs fan veure i generalment se'ls fa veure
per a donar treball.

Això encara és pitjor per a les dones. Una
vellesa prematura pot destruir una felicitat con-
jugal i allunyar a la dona dels llocs goigs de l'amor.

Us heu de tenir, si els cabells blancs apa-
reixen al vostre cap. Us heu de tenir desseguida
que l'enemic de la vostra joventut aparegui.

Usen, per això, únicament

AIGUA d'HORLINE

tintura científica, progressiva, eficaç, inofensiva, pràctica d'usar, que retor-
na a l'antic color al vostre cabell i el deixarà ondulat i flexible.

PRODUCTES HORLINE:

AIGUA d'HORLINE (tintura progressiva per als cabells blancs) 6. - DEPI-
LATORI (actiu i inofensiu) 8. - POLVOS (cosmètics) 15. - CREMA (crema
les arrugues) 15. - AIGUA DENTÍFICA (en comprimits efervescents) 5. -
BATHOL MONTREY (sals minerals per a bany de peus) 5. - SANIBEL (com-
primis al bay-rhum per a regenerar el cabell) 15.

Dipòsit general: Establiments DALMAU OLIVERES, S.A. - Passeig de l'Indústria, 14 - Barcelona

AGENCIA OFICIAL:

J. G. ALONSO S. en C.

Corts Catalanes, (Gran Via), 499

ESPECIALITAT EN CARROSSE-
RIES, CAMIONS, OMNIBUS, ETC.

MOBLES

a termini, sense fiador. Carret
de Santa Anna, 18

Fills de F. Mas Sarda
Banca - Convi - Valors - Cupons
20, Rambla del Centre, 20
-
Telèfon, 1430 A.

Planxa
ondulada de
120 per 75 cm.
Ptes. 7'50 m.2

ROCALLA
PER A TEULADES

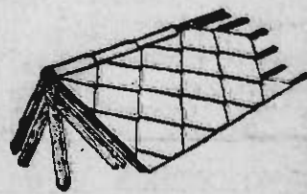
Materials armats ab amiant exclusivament

JOSEP ESTEVA I Cia.

Portal de l'Angel, 1 i 3 pral. :: Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

Plaques de 40 x 40 m.
Ptes. 5'05 m.

Vermouth "AQUILA ROSSA" es el millor

LABORATORI
SPECIAL PER

ANÁLISIS

MODERNOS D'

ORINES

DR. VELLER, J. MONTOLIVÉ

CINZANO

ES EL MILLOR VERMOUTH

FABRIQUES A

Santa Vittoria d'Alba - Santo Stefano Belbo - Marsella,
 Barcelona, Brussel'les, Buenos Aires, Río de Janeiro,
 San Juan de Puerto Rico, Trípoli, Valparaíso, Niça, París,
 - - - Mèxico, Berlín, Varsòvia, Budapest - - -

— o o o —

BARCELONA